

Hof van Cassatie

LIBERCAS

2 - 2019

AANRANDING VAN DE EERBAARHEID EN VERKRACHTING

- Aanranding van de eerbaarheid zonder geweld of bedreiging - Minderjarige boven de volle leeftijd van 16 jaar - Gezag van de dader - Toestemming van het slachtoffer

Voor de telastlegging aanranding van de eerbaarheid zonder geweld of bedreiging op de persoon van een minderjarige boven de volle leeftijd van 16 jaar, met de omstandigheid dat de schuldige behoorde tot degenen die over het slachtoffer gezag hadden, geldt een onweerlegbaar vermoeden van afwezigheid van toestemming.

- Art. 372 Strafwetboek

30 januari 2018

P.2017.0501.N

AC nr. ...

AFSTAND (RECHTSPLEGING)

AFSTAND VAN GEDING

Afstand van geding - Cassatieberoep door beklagde tegen arrest waarbij vonnis van onbevoegdverklaring wordt vernietigd na uitsluitend hoger beroep van het openbaar ministerie - Burgerlijke rechtsvordering

Krachtens artikel 420, tweede lid, 2°, Wetboek van Strafvordering kan er onmiddellijk cassatieberoep worden aangetekend tegen de beslissingen die inzake de burgerlijke rechtsvordering uitspraak doen over het beginsel van aansprakelijkheid; dit is het geval voor wat betreft de beslissing van de appelrechters dat zij zich ingevolge het hoger beroep van het openbaar ministerie dienen uit te spreken over de burgerlijke rechtsvordering van de burgerlijke partij zodat de door de beklagden gevraagde afstand zonder berusting van hun cassatieberoep gericht tegen de beslissingen die hen veroordelen op burgerrechtelijk gebied, niet kan worden verleend.

27 maart 2018

P.2017.0765.N

AC nr. ...

BELASTING

- Fiscaal strafrecht - Strafvordering - Fiscale ambtenaren - Fiscale misdrijven - Kennisgeving aan de procureur des Konings - Vereiste machtiging - Vormvoorschriften en bewijs van machtiging

Artikel 29, tweede lid, Wetboek van Strafvordering bevat geen vormvoorschriften of bijzondere bewijsregels met betrekking tot de erin bedoelde aangifte of de machtiging daarvoor; bijgevolg is de aangifte, ook al is zij niet ondertekend door de fiscale ambtenaar die ze heeft gedaan, geldig wanneer uit de stukken van de rechtspleging of uit getuigenverklaringen blijkt welke ambtenaar de aangifte heeft gedaan en dat die ambtenaar daarvoor beschikte over de voorafgaande machtiging vanwege de gewestelijke directeur waaronder hij ressorteerde (1). (1) Zie Cass. 19 april 1994, AR 6902, AC 1994, nr. 186.

27 maart 2018

P.2017.0872.N

AC nr. ...

BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE

- Fiscale geldboetes - Vermindering - Fiscale rechter - Bevoegdheid - Regentbesluit nr. 78 - Artikel 9 - Minister van Financiën - Kwijtscheldingsbevoegdheid

Hoewel, luidens artikel 9 van het organiek Regentsbesluit nr. 78 van 18 maart 1831 van het bestuur van 's lands middelen, de minister van Financiën beschikt op de verzoeken om kwijtschelding van boeten of verhogingen van recht ten titel van boeten, andere dan degene uitgesproken door de rechter, volgt daaruit niet dat de rechter, bij ontstentenis van een dergelijk beroep, dergelijke bevoegdheden mag uitoefenen door de proportionele geldboete wegens belastingfraude op een bedrag onder het wettelijk tarief vast te stellen (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2019, nr. ...; Cass. 18 april 2013, AR F.11.0142.F, AC 2013, nr. 244 en concl. OM in Pas. 2013; Cass. 16 februari 2007, AR C.04.0390.N, AC 2004, nr. 99.

- Art. 9 RB nr. 78 van 18 maart 1831

17 januari 2019

F.2016.0130.F

AC nr. ...

BEROEPSZIEKTE

- Overheidssector - Statutair ambtenaar - Autonoom overheidsbedrijf - Toepasselijk stelsel

Uit artikel 1, eerste lid, 2°, van de wet van 3 juli 1967 betreffende de preventie van of de schadevergoeding voor arbeidsongevallen, voor ongevallen op de weg naar en van het werk en voor beroepsziekten in de overheidssector, in de versie die op het geschil van toepassing is, blijkt dat het stelsel ingevoerd door de wet van 3 juli 1965 enkel op de personeelsleden van autonome overheidsbedrijven kan worden toegepast bij in Ministerraad overlegd koninklijk besluit (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2018, nr. 695.

10 december 2018

S.2018.0057.F

AC nr. ...

- Overheidssector - Statutair ambtenaar - Autonoom overheidsbedrijf - Naamloze vennootschap naar publiek recht HR RAIL - Toepasselijk stelsel

Artikel 1/1, ingevoegd op 1 januari 2014 in de wet van 3 juli 1967 door artikel 21 van de wet van 25 december 1967 houdende diverse bepalingen inzake sociale zaken, bepaalt dat de wet van 3 juli 1967 niet van toepassing is op de personeelsleden van HR RAIL; daaruit kan niet worden afgeleid dat die wet tot 31 december 2013 werd toegepast op de personeelsleden van de naamloze vennootschap naar publiek recht NMBS HOLDING zonder in ministerraad overlegd koninklijk besluit (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2018, nr. 695.

10 december 2018

S.2018.0057.F

AC nr. ...

- Overheidssector - Voorwaarden - Risicoblootstelling - Vermoeden - Personeel van de politiediensten - Toepassing

Uit de artikelen 1, eerste lid, 11°, en 2, zesde lid van de wet van 3 juli 1967 en uit de artikelen X.III.1, 2, en 4, van het koninklijk besluit van 30 maart 2001 volgt dat het koninklijk besluit van 30 maart 2001, en ook de wet van 3 juli 1967 voor de beroepsziekten waarvan de schade moet worden hersteld, verwijst naar de ziekten bedoeld in artikel 30 en in artikel 30bis van de gecoördineerde wetten van 3 juni 1970, zodat artikel X.III.4 van dat besluit, dat behoudens tegenbewijs uitgaat van het vermoeden van blootstelling aan het beroepsrisico waarvan het de schadevergoeding afhankelijk stelt, de toepassing uitsluit van artikel 32 van de voornoemde gecoördineerde wetten, waaraan het evenmin als de wet van 3 juli 1967 refereert; de toepassing van dit vermoeden van blootstelling aan het beroepsrisico is niet beperkt tot de beroepsziekten die zijn opgenomen in de door de Koning opgestelde lijst in uitvoering van artikel 30, eerste lid, van de gecoördineerde wetten van 3 juni 1970, maar geldt eveneens voor de ziekten die, hoewel ze niet in de lijst zijn opgenomen, hun rechtstreekse en determinerende oorzaak in de beroepsuitoefening vinden, in de zin van artikel 30bis van die wetten (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2018, nr. 694.

- Art. 30, 30bis en 32 Wetten betreffende de preventie van beroepsziekten en de vergoeding van de schade die uit

die ziekten voortvloeit, gecoördineerd op 3 juni 1970

- Artt. X.III.1, 5°, 1), X.III.2, zesde lid, en X.III.4, eerste lid KB 30 maart 2001 tot regeling van de rechtspositie van het personeel van de politiediensten

- Artt. 1, eerste lid, 11° en 2, zesde lid Wet van 3 juli 1967 betreffende (de preventie van of) de schadevergoeding voor arbeidsongevallen, voor ongevallen op de weg naar en van het werk en voor beroepsziekten in de overheidssector

10 december 2018

S.2018.0001.F

AC nr. ...

BESLAG

GEDWONGEN TENUITVOERLEGGING

Gedwongen tenuitvoerlegging - Uitvoerend beslag op roerend goed - Eerder gelegd beslag - Schuldeiser die beslag bij vergelijking en uitbreiding legt - Geen betekening aan de schuldeiser van het gewaarmerkte afschrift van het eerdere beslag

Enkel de schuldeiser die ervoor gekozen heeft de uitvoering van zijn titel op grond van dat gewaarmerkte afschrift van het eerder gelegde beslag te vervolgen, moet dat gewaarmerkte afschrift aan de schuldenaar betekenen, niet de schuldeiser die beslag bij vergelijking en uitbreiding legt.

- Art. 1524, eerste, tweede, derde en zesde lid Gerechtelijk Wetboek

3 januari 2019

C.2018.0175.F

AC nr. ...

BEVOEGDHEID EN AANLEG

STRAFZAKEN

Strafzaken - Bevoegdheid - Onbevoegdverklaring

Wanneer de eerste rechter zich onbevoegd verklaart om te oordelen over de strafvordering of de strafvordering niet ontvankelijk verklaart en hij zich daarom onbevoegd verklaart om te oordelen over de burgerlijke rechtsvordering, moet de appelrechter die ingevolge het enkele hoger beroep van het openbaar ministerie het beroepen vonnis teniet doet, uitspraak doen over de gegrondheid van zowel de strafvordering als de burgerlijke rechtsvordering; de rechter die zich onbevoegd verklaart om kennis te nemen van de strafvordering of die de strafvordering niet ontvankelijk verklaart, raakt niet aan de zaak zelf, ook al leidt hij zijn onbevoegdheid of de niet-ontvankelijkheid van de strafvordering af uit de feiten van het strafdossier (1). (1) Zie Cass. 27 februari 2008, AR P.07.1720.F, AC 2008, nr. 136; R. DECLERCQ, Beginselen van strafrechtspleging, Mechelen, Kluwer, 2014, p. 1352.

27 maart 2018

P.2017.0765.N

AC nr. ...

BEWIJS

BELASTINGZAKEN

Belastingzaken - Bewijsvoering - Strafvordering - Horen van fiscale ambtenaren als getuige - Ambtshalve verzoek door strafrechter aan openbaar ministerie of partijen

Wanneer de strafrechter het aangewezen acht een getuige ter rechtszitting te horen met het oog op de waarheidsvinding of de eerbiediging van het recht van verdediging, verbiedt geen enkele wetsbepaling hem ambtshalve het openbaar ministerie of de partijen te verzoeken een getuige op te roepen of te dagvaarden om hem op een latere rechtszitting te horen (1). (1) D. DE WOLF, "De onderzoeksbevoegdheid van de rechter in de correctionele procedure: noodzakelijke instrumenten voor de waarheidsvinding", NC 2010, 93-99.

27 maart 2018

P.2017.0872.N

AC nr. ...

Belastingzaken - Getuigen - Strafvordering - Horen van fiscale ambtenaren als getuige - Ambtshalve verzoek door strafrechter aan openbaar ministerie of partijen

Wanneer de strafrechter het aangewezen acht een getuige ter rechtszitting te horen met het oog op de waarheidsvinding of de eerbiediging van het recht van verdediging, verbiedt geen enkele wetsbepaling hem ambtshalve het openbaar ministerie of de partijen te verzoeken een getuige op te roepen of te dagvaarden om hem op een latere rechtszitting te horen (1). (1) D. DE WOLF, "De onderzoeksbevoegdheid van de rechter in de correctionele procedure: noodzakelijke instrumenten voor de waarheidsvinding", NC 2010, 93-99.

27 maart 2018

P.2017.0872.N

AC nr. ...

STRAFZAKEN

Strafzaken - Getuigen - Horen van getuigen - Ambtshalve verzoek door rechter aan openbaar ministerie of partijen

Wanneer de strafrechter het aangewezen acht een getuige ter rechtszitting te horen met het oog op de waarheidsvinding of de eerbiediging van het recht van verdediging, verbiedt geen enkele wetsbepaling hem ambtshalve het openbaar ministerie of de partijen te verzoeken een getuige op te roepen of te dagvaarden om hem op een latere rechtszitting te horen (1). (1) D. DE WOLF, "De onderzoeksbevoegdheid van de rechter in de correctionele procedure: noodzakelijke instrumenten voor de waarheidsvinding", NC 2010, 93-99.

27 maart 2018

P.2017.0872.N

AC nr. ...

Strafzaken - Getuigen - Rechter ten gronde - Verplichting tot het horen van een getuige à charge - Beoordeling - Criteria

Of de rechter die zich over de gegrondheid van de strafvordering moet uitspreken verplicht is een persoon, die tijdens het vooronderzoek een voor een beklaagde belastende verklaring heeft afgelegd, te horen als getuige indien die beklaagde daarom verzoekt, moet worden beoordeeld in het licht van het door artikel 6.1 EVRM gewaarborgde recht op een eerlijk proces en het door artikel 6.3.d EVRM gewaarborgde recht om getuigen à charge te ondervragen of te doen ondervragen; wezenlijk daarbij is of de tegen de beklaagde gevoerde strafvervolging in haar geheel beschouwd eerlijk verloopt, wat niet uitsluit dat de rechter niet alleen rekening houdt met het recht van verdediging van die beklaagde, maar ook met de belangen van de samenleving, de slachtoffers en de getuigen zelf (1). (1) Cass. 14 maart 2017, AR P.16.1152.N, AC 2017, nr. 181; Cass. 31 januari 2017, AR P.16.0970.N, AC 2017, nr. 73 met concl. van advocaat-generaal MORTIER.

- Artt. 6.1 en 6.3.d Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

16 januari 2018

P.2017.1037.N

AC nr. ...

Strafzaken - Getuigen - Rechter ten gronde - Niet horen van een getuige à charge op de rechtszitting - Impact op een eerlijk proces - Doorslaggevend element waarop de schuldigverklaring steunt

Bij het criterium ter beoordeling van de impact op het eerlijk proces dat de belastende verklaring van een getuige het enige of doorslaggevende element is waarop de schuldigverklaring steunt, wordt onder doorslaggevend verstaan bewijs dat dermate belangrijk is dat het aannemelijk is dat het, het resultaat van de zaak heeft bepaald (1). (1) Cass. 14 maart 2017, AR P.16.1152.N, AC 2017, nr. 181; Cass. 31 januari 2017, AR P.16.0970.N, AC 2017, nr. 73 met concl. van advocaat-generaal MORTIER.

- Artt. 6.1 en 6.3.d Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

16 januari 2018

P.2017.1037.N

AC nr. ...

Strafzaken - Getuigen - Rechter ten gronde - Niet horen van een getuige à charge op de rechtszitting - Impact op een eerlijk proces - Bestaan van voldoende compenserende factoren met inbegrip van sterke procedurele waarborgen

Bij het beoordelen van de impact op het eerlijk proces kunnen de vereiste voldoende compenserende factoren met inbegrip van sterke procedurele waarborgen voor het niet-kunnen ondervragen van een getuige, bestaan in het toekennen van een mindere bewijswaarde aan dergelijke verklaringen, het voorhanden zijn van een video-opname van het tijdens het vooronderzoek afgenomen verhoor wat een beoordeling van de betrouwbaarheid van de verklaring moet toelaten, het bestaan van bewijsmateriaal dat de inhoud van de tijdens het vooronderzoek afgelegde verklaring ondersteunt of bevestigt, de mogelijkheid om aan de getuige geschreven vragen te bezorgen of de gelegenheid die de beklaagde had om tijdens het vooronderzoek de getuige te ondervragen of te doen ondervragen, en de mogelijkheid voor de beklaagde om zijn standpunt kenbaar te maken op het vlak van de geloofwaardigheid van de getuige of interne strijdigheden in die verklaring of strijdigheid met verklaringen van andere getuigen (1). (1) Cass. 14 maart 2017, AR P.16.1152.N, AC 2017, nr. 181; Cass. 31 januari 2017, AR P.16.0970.N, AC 2017, nr. 73 met concl. van advocaat-generaal MORTIER.

- Artt. 6.1 en 6.3.d Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

16 januari 2018

P.2017.1037.N

AC nr. ...

Strafzaken - Algemeen - Beklaagde schuldig aan een bepaald feit - Schuld afgeleid uit gegevens die zich voordeden na het feit

Niets verzet zich ertegen dat de rechter de schuld van de beklaagde aan een bepaald feit afleidt uit gegevens die zich na de voltrekking van dat feit voordoen.

16 januari 2018

P.2017.1037.N

AC nr. ...

Strafzaken - Getuigen - Rechter ten gronde - Niet horen van een getuige à charge op de rechtszitting - Impact op een eerlijk proces - Beoordeling - Criteria

In de regel zal de rechter de impact op het eerlijk proces van het niet-horen op de rechtszitting van een getuige die tijdens het vooronderzoek een belastende verklaring heeft afgelegd, beoordelen aan de hand van drie criteria, gehanteerd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens en in die volgorde, of (i) er ernstige redenen zijn voor het niet-horen van de getuige (ii) de belastende verklaring het enige of doorslaggevende element is waarop de schuldigverklaring steunt, (iii) er voor het niet-kunnen ondervragen van de getuige voldoende compenserende factoren zijn met inbegrip van sterke procedurele waarborgen, tenzij één van de criteria van dermate overwegend belang is dat dit criterium volstaat om uit te maken of het strafproces in zijn geheel beschouwd al dan niet eerlijk verloopt (1). (1) Cass. 14 maart 2017, AR P.16.1152.N, AC 2017, nr. 181; Cass. 31 januari 2017, AR P.16.0970.N, AC 2017, nr. 73 met concl. van advocaat-generaal MORTIER.

- Artt. 6.1 en 6.3.d Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

16 januari 2018

P.2017.1037.N

AC nr. ...

Strafzaken - Getuigen - Rechter ten gronde - Niet horen van een getuige à charge op de rechtszitting - Impact op een eerlijk proces - Ernstige redenen tot het niet horen van een getuige

Het criterium ter beoordeling van de impact op het eerlijk proces, dat er ernstige redenen zijn voor het niet-horen van een getuige ter rechtszitting houdt in dat er feitelijke of juridische gronden zijn die de afwezigheid van de getuige op de rechtszitting kunnen verantwoorden (1). (1) Cass. 14 maart 2017, AR P.16.1152.N, AC 2017, nr. 181; Cass. 31 januari 2017, AR P.16.0970.N, AC 2017, nr. 73 met concl. van advocaat-generaal MORTIER.

- Artt. 6.1 en 6.3.d Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

16 januari 2018

P.2017.1037.N

AC nr. ...

BURGERLIJKE RECHTSVORDERING

- Strafrechter - Vonnis van onbevoegdverklaring - Uitsluitend hoger beroep van het openbaar ministerie - Vernietiging vonnis door appelrechter

Wanneer de eerste rechter zich onbevoegd verklaart om te oordelen over de strafvordering of de strafvordering niet ontvankelijk verklaart en hij zich daarom onbevoegd verklaart om te oordelen over de burgerlijke rechtsvordering, moet de appelrechter die ingevolge het enkele hoger beroep van het openbaar ministerie het beroepen vonnis teniet doet, uitspraak doen over de gegrondheid van zowel de strafvordering als de burgerlijke rechtsvordering; de rechter die zich onbevoegd verklaart om kennis te nemen van de strafvordering of die de strafvordering niet ontvankelijk verklaart, raakt niet aan de zaak zelf, ook al leidt hij zijn onbevoegdheid of de niet-ontvankelijkheid van de strafvordering af uit de feiten van het strafdossier (1). (1) Zie Cass. 27 februari 2008, AR P.07.1720.F, AC 2008, nr. 136; R. DECLERCQ, Beginselen van strafrechtspleging, Mechelen, Kluwer, 2014, p. 1352.

27 maart 2018

P.2017.0765.N

AC nr. ...

CASSATIEBEROEP

STRAFZAKEN

Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor cassatieberoep - Burgerlijke rechtsvordering - Beklaagde - Beslissing van appelrechters na uitsluitend hoger beroep van het openbaar ministerie - Draagwijdte

Krachtens artikel 420, tweede lid, 2°, Wetboek van Strafvordering kan er onmiddellijk cassatieberoep worden aangetekend tegen de beslissingen die inzake de burgerlijke rechtsvordering uitspraak doen over het beginsel van aansprakelijkheid; dit is het geval voor wat betreft de beslissing van de appelrechters dat zij zich ingevolge het hoger beroep van het openbaar ministerie dienen uit te spreken over de burgerlijke rechtsvordering van de burgerlijke partij zodat de door de beklagden gevraagde afstand zonder berusting van hun cassatieberoep gericht tegen de beslissingen die hen veroordelen op burgerrechtelijk gebied, niet kan worden verleend.

27 maart 2018

P.2017.0765.N

AC nr. ...

Strafzaken - Afstand - Burgerlijke rechtsvordering - Beklaagde - Cassatieberoep tegen arrest

waarbij vonnis van onbevoegdverklaring wordt vernietigd na uitsluitend hoger beroep van het openbaar ministerie - Draagwijdte

Krachtens artikel 420, tweede lid, 2°, Wetboek van Strafvordering kan er onmiddellijk cassatieberoep worden aangetekend tegen de beslissingen die inzake de burgerlijke rechtsvordering uitspraak doen over het beginsel van aansprakelijkheid; dit is het geval voor wat betreft de beslissing van de appelrechters dat zij zich ingevolge het hoger beroep van het openbaar ministerie dienen uit te spreken over de burgerlijke rechtsvordering van de burgerlijke partij zodat de door de beklaagden gevraagde afstand zonder berusting van hun cassatieberoep gericht tegen de beslissingen die hen veroordelen op burgerrechtelijk gebied, niet kan worden verleend.

27 maart 2018

P.2017.0765.N

AC nr. ...

Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor cassatieberoep - Strafvordering - Allerlei - Hoger beroep - Beslissing inzake bevoegdheid - Taalwet Gerechtszaken - Artikel 23quater - Toepasselijkheid

Volgens artikel 420, eerste lid, Wetboek van Strafvordering kan tegen voorbereidende beslissingen van onderzoek, zelfs al zijn die zonder voorbehoud ten uitvoer gelegd, slechts cassatieberoep worden ingesteld na het eindarrest of het eindvonnis maar artikel 420, tweede lid, 1°, Wetboek van Strafvordering bepaalt dat niettemin onmiddellijk cassatieberoep kan worden aangetekend tegen beslissingen inzake bevoegdheid; er is een beslissing inzake bevoegdheid als bedoeld door artikel 420, tweede lid, 1°, Wetboek van Strafvordering indien de rechter die van de strafvordering kennisneemt zich de bevoegdheden van een andere rechter toe-eigent dan wel zich onbevoegd verklaart, waardoor een geschil van rechtsmacht ontstaat dat de rechtsgang belemmert en waaraan slechts met een regeling van rechtsgebied een einde kan worden gesteld; de Nederlandstalige correctionele rechtbank te Brussel die zich onbevoegd heeft verklaard om kennis te nemen van het hoger beroep van de beklaagde, omdat overeenkomstig artikel 23quater Taalwet Gerechtszaken het hoger beroep tegen de afwijzing door de politierechtbank te Vilvoorde om de zaak te verzenden naar een politierechtbank met het Frans als taal van de rechtspleging bij uitsluiting bij de in de artikelen 73bis en 75bis Gerechtelijk Wetboek bedoelde arrondissementsrechtbanken moet worden gebracht, is dan ook geen beslissing inzake bevoegdheid als bedoeld door artikel 420, tweede lid, 1°, Wetboek van Strafvordering (1). (1) Zie Cass. 15 februari 2017, AR P.16.0821.F, AC 2017, nr. 109.

6 maart 2018

P.2017.1284.N

AC nr. ...

Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor cassatieberoep - Strafvordering - Beslissingen uit hun aard niet vatbaar voor cassatieberoep - Regeling van de rechtspleging - Beslissing tot ontlasting van de onderzoeksrechter - Toepassing

Tegen een beslissing waarbij de raadkamer de ontlasting beveelt van de onderzoeksrechter op grond dat de feiten waarop zijn onderzoek is gericht, samenhangend lijken te zijn met die waarvoor een gerechtelijk onderzoek in een ander arrondissement wordt gevoerd staat voor een inverdenkinggestelde of een persoon tegen wie de strafvordering is ingesteld in de zin van artikel 61bis Wetboek van Strafvordering gelet op de aard van die beslissing geen rechtsmiddel open, ook niet indien de ontlasting geen betrekking heeft op alle van de bij die onderzoeksrechter aanhangige feiten, maar slechts op bepaalde van die feiten.

- Art. 135 Wetboek van Strafvordering

30 januari 2018

P.2017.1146.N

AC nr. ...

Strafzaken - Beslissingen vatbaar voor cassatieberoep - Strafvordering - Allerlei - Beslissingen inzake bevoegdheid

Volgens artikel 420, eerste lid, Wetboek van Strafvordering kan tegen voorbereidende beslissingen van onderzoek, zelfs al zijn die zonder voorbehoud ten uitvoer gelegd, slechts cassatieberoep worden ingesteld na het eindarrest of het eindvonnis maar artikel 420, tweede lid, 1°, Wetboek van Strafvordering bepaalt dat niettemin onmiddellijk cassatieberoep kan worden aangetekend tegen beslissingen inzake bevoegdheid; er is een beslissing inzake bevoegdheid als bedoeld door artikel 420, tweede lid, 1°, Wetboek van Strafvordering indien de rechter die van de strafvordering kennisneemt zich de bevoegdheden van een andere rechter toe-eigent dan wel zich onbevoegd verklaart, waardoor een geschil van rechtsmacht ontstaat dat de rechtsgang belemmert en waaraan slechts met een regeling van rechtsgebied een einde kan worden gesteld; de Nederlandstalige correctionele rechtbank te Brussel die zich onbevoegd heeft verklaard om kennis te nemen van het hoger beroep van de beklaagde, omdat overeenkomstig artikel 23quater Taalwet Gerechtszaken het hoger beroep tegen de afwijzing door de politierechtbank te Vilvoorde om de zaak te verzenden naar een politierechtbank met het Frans als taal van de rechtspleging bij uitsluiting bij de in de artikelen 73bis en 75bis Gerechtelijk Wetboek bedoelde arrondissementsrechtbanken moet worden gebracht, is dan ook geen beslissing inzake bevoegdheid als bedoeld door artikel 420, tweede lid, 1°, Wetboek van Strafvordering (1). (1) Zie Cass. 15 februari 2017, AR P.16.0821.F, AC 2017, nr. 109.

6 maart 2018

P.2017.1284.N

AC nr. ...

CASSATIEMIDDELEN

BURGERLIJKE ZAKEN

Burgerlijke zaken - Belang - Middel dat de schending aanvoert van bepaalde wettelijke bepalingen waarvan de toepassing door de rechter uitgesloten wordt - Grond van niet-ontvankelijkheid hieruit afgeleid dat de wettelijke bepalingen die door de rechter worden toegepast volstaan om de beslissing naar recht te verantwoorden

De tegen het middel opgeworpen grond van niet-ontvankelijkheid kan niet worden aangenomen wanneer het onderzoek ervan verband houdt met het onderzoek van het middel (1). (1) Zie Cass. 30 mei 1994, AR C.93.0443.N, AC 1994, nr. 272.

6 december 2018

C.2017.0700.F

AC nr. ...

DERDENVERZET

- Ontvankelijkheid - Belang

Er is enkel sprake van een onrechtmatig belang wanneer de rechtsvordering strekt tot behoud van een toestand die in strijd is met de openbare orde of tot het verkrijgen van een onrechtmatig voordeel (1). (1) Cass. 27 september 2018, AR C.16.0138.F-C.16.0375.F, AC 2018, nr. 503.

6 december 2018

C.2017.0666.F

AC nr. ...

- Ontvankelijkheid

Een persoon kan derdenverzet aantekenen tegen de beslissing, zij het een voorlopige beslissing, die zijn rechten benadeelt (1). (1) Zie Cass. 30 januari 2015, AR C.14.0270.N, AC 2015, nr. 74.

6 december 2018

C.2017.0666.F

AC nr. ...

EIGENDOM

- Gedwongen mede-eigendom - Gebouw - Privatief gedeelte

Onder "gebouw" en "privatief gedeelte" verstaat artikel 577-3 van het Burgerlijk Wetboek de gebouwen en privatieve gedeelten die zijn opgetrokken of kunnen worden opgetrokken (1). (1) Artikel 577-3 Burgerlijk Wetboek, ingevoegd door de wet van 30 juni 1994.

6 december 2018

C.2017.0700.F

AC nr. ...

EUROPEES AANHOUDINGSBEVEL**- Artikel 4, 5°, Wet Europees Aanhoudingsbevel - Overlevering - Weigeringsgrond**

Artikel 4, 5°, Wet Europees Aanhoudingsbevel bepaalt een weigeringsgrond voor de overlevering wanneer er, op grond van feitelijke gegevens, ernstige redenen bestaan om te denken dat de uitvaardigende lidstaat afbreuk zou doen aan de fundamentele rechten van de betrokkene, zoals onder meer gewaarborgd door het EVRM; op de omstandigheid dat het recht op een gezinsleven van de persoon tegen wie een Europees aanhoudingsbevel is uitgevaardigd een beletsel vormt voor de tenuitvoerlegging van het Europees aanhoudingsbevel in de zin van voormeld artikel, ongeacht de houding van de uitvaardigend lidstaat, is artikel 4, 5°, Wet Europees Aanhoudingsbevel niet van toepassing (1). (1) Zie Cass. 9 december 2014, P.14.1825.N, AC 2014, nr. 774; Cass. 8 juli 2014, P.14.1085.F, AC 2014, nr. 471.

6 maart 2018

P.2018.0205.N

AC nr. ...

- Artikel 4, 5°, Wet Europees Aanhoudingsbevel - Overlevering - Weigeringsgrond - Recht op gezinsleven van persoon tegen wie een Europees aanhoudingsbevel is uitgevaardigd - Bestaanbaarheid

Artikel 4, 5°, Wet Europees Aanhoudingsbevel bepaalt een weigeringsgrond voor de overlevering wanneer er, op grond van feitelijke gegevens, ernstige redenen bestaan om te denken dat de uitvaardigende lidstaat afbreuk zou doen aan de fundamentele rechten van de betrokkene, zoals onder meer gewaarborgd door het EVRM; op de omstandigheid dat het recht op een gezinsleven van de persoon tegen wie een Europees aanhoudingsbevel is uitgevaardigd een beletsel vormt voor de tenuitvoerlegging van het Europees aanhoudingsbevel in de zin van voormeld artikel, ongeacht de houding van de uitvaardigend lidstaat, is artikel 4, 5°, Wet Europees Aanhoudingsbevel niet van toepassing (1). (1) Zie Cass. 9 december 2014, P.14.1825.N, AC 2014, nr. 774; Cass. 8 juli 2014, P.14.1085.F, AC 2014, nr. 471.

6 maart 2018

P.2018.0205.N

AC nr. ...

GEMEENTE-, PROVINCIE- EN PLAATSELIJKE BELASTINGEN**GEMEENTEBELASTINGEN****Gemeentebelastingen - Bijzonder goedkeuringstoezicht - Inhoud van de bekendmaking - Gemeentereglement - Bekendmaking**

Wanneer een reglement van de gemeenteraad onderworpen is aan het bijzondere goedkeuringstoezicht, moet de bekendmaking ervan tegelijk melding maken van het onderwerp van het reglement, de datum van de beslissing van de gemeenteraad waarbij de goedkeuring ervan geschiedde, de plaats waar het door het publiek kan worden ingezien alsook de vermelding van de goedkeuringsbeslissing van de toezichthoudende overheid (1). (1) Cass. 20 juni 2014, AR F.13.0016.F, AC 2014, nr. 449.

- Artt. L 1133-1 en L 1133-2, eerste lid Waals Wetboek van de plaatselijke democratie en decentralisatie

17 januari 2019

F.2017.0156.F

AC nr. ...

Gemeentebelastingen - Gemeentereglement - Bekendmaking - Uitwerking

Uit de artikelen L1133-1 en L1133-2, eerste lid, van het Waals Wetboek van plaatselijke democratie en decentralisatie volgt dat de bekendmaking tot gevolg heeft dat het gemeentereglement waarop zij betrekking heeft, bindend wordt mits, op de dag van die bekendmaking, melding kan worden gemaakt van alle gegevens op grond waarvan het uitvoerbaar kan worden gemaakt (1). (1) Cass. 20 juni 2014, AR F.13.0016.F, AC 2014, nr. 449.

- Artt. L 1133-1 en L 1133-2, eerste lid Waals Wetboek van de plaatselijke democratie en decentralisatie

17 januari 2019

F.2017.0156.F

AC nr. ...

GERECHTSKOSTEN

ALLERLEI

Allerlei - Juridische tweedelijnsbijstand - Begrotingsfonds - Bijdrage aan het fonds - Inning - Veroordeling - Vereffening

Uit artikel 4, § 2, eerste lid, tweede lid, 3°, en derde lid van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand en uit artikel 1018, eerste lid, 8°, van het Gerechtelijk Wetboek volgt dat als de bijdrage tot het fonds, volgens artikel 4, § 2, tweede lid, 3°, van die wet, niet moet worden geïnd op het ogenblik van de inschrijving van de zaak op de rol, zij evenwel, tenzij de in het ongelijk gestelde partij juridische tweedelijnsbijstand of rechtsbijstand geniet, moet worden vereffend in het vonnis of arrest dat de veroordeling tot de kosten uitspreekt en, overeenkomstig artikel 1017, tweede lid, van het Gerechtelijk Wetboek, in de regel ten laste moet worden gelegd van de overheid of de instelling belast met het toepassen van de wetten en verordeningen bedoeld in de artikelen 579, 6°, 580, 581 en 582, 1° en 2°, van dat wetboek (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2018, nr. 664.

- Artt. 1017, tweede lid, en 1018, eerste lid, 8° Gerechtelijk Wetboek

- Art. 4, § 2, eerste en tweede lid, 3°, en derde lid Wet 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand

26 november 2018

S.2018.0037.F

AC nr. ...

STRAFZAKEN

Strafzaken - Procedure voor de feitenrechter - Relatieve werking van het verzet - Gevolgen - Veroordeling tot de kosten

De regel volgens dewelke de relatieve werking van het verzet elke verzwaaring van de toestand van de verzetdoende partij verhindert, houdt niet in dat die partij niet kan worden veroordeeld tot de kosten van het geding, daarin begrepen deze van de verstekprocedure en het verzet wanneer het verstek aan haar te wijten is; het feit dat het totaal van die kosten hoger kan zijn dan deze gedaan bij de verstekprocedure, doet hieraan geen afbreuk.

- Artt. 187, § 10, en 211 Wetboek van Strafvordering
- Artt. 49 en 50 Strafwetboek

16 januari 2018

P.2017.0387.N

AC nr. ...

HANDELSPRAKTIJK

- Bevel tot staking

Het bevel tot staking moet betrekking hebben op een duidelijk omschreven daad, zodat er over de draagwijdte van dat bevel geen enkele redelijke twijfel kan bestaan (1). (1) Cass. 14 juni 2013, AR C.12.0524.N, AC 2013, nr. 372; zie Cass. 2 maart 2007, AR C.06.0148.N, AC 2007, nr. 124.

- Art. XVII.1 Wetbank 28 februari 2013 van economisch recht

3 januari 2019

C.2018.0199.F

AC nr. ...

HERHALING

- Artikel 38 Wegverkeerswet - Wet die de strafverzwaring wegens herhaling bepaalt - Misdrijf dat de grondslag van de herhaling uitmaakt, gepleegd vóór de inwerkingtreding van de wet

Herhaling is een persoonlijk verzwarende omstandigheid die inhoudt dat een of meerdere nieuwe misdrijven worden gepleegd binnen een bij de wet bepaalde periode nadat de schuldige bij een in kracht van gewijsde getreden gerechtelijke beslissing tot straf is veroordeeld wegens een of meer eerder gepleegde misdrijven en daardoor voor het nieuwe misdrijf zwaarder kan worden gestraft waarvoor is vereist dat de wet die de strafverzwaring wegens herhaling bepaalt, van kracht is op het ogenblik van het plegen van het nieuwe misdrijf; het feit dat het eerdere misdrijf dat de grondslag van de herhaling uitmaakt, gepleegd werd vóór de inwerkingtreding van die wet, doet daaraan geen afbreuk en heeft geen retroactieve toepassing van een strengere strafwet voor gevolg want de staat van herhaling is immers beslissend voor de bepaling van de straf op het nieuwe strafbaar feit, terwijl die straf, alhoewel zwaarder, geen invloed heeft op de eerdere veroordeling die ongewijzigd blijft bestaan.

- Art. 38, § 6, eerste lid Wet betreffende de politie over het wegverkeer, gecoördineerd bij Koninklijk besluit van 16 maart 1968

27 maart 2018

P.2017.1061.N

AC nr. ...

- Herhaling - Wet die de strafverzwaring wegens herhaling bepaalt - Misdrijf dat de grondslag van de herhaling uitmaakt, gepleegd vóór de inwerkingtreding van de wet

Herhaling is een persoonlijk verzwarende omstandigheid die inhoudt dat een of meerdere nieuwe misdrijven worden gepleegd binnen een bij de wet bepaalde periode nadat de schuldige bij een in kracht van gewijsde getreden gerechtelijke beslissing tot straf is veroordeeld wegens een of meer eerder gepleegde misdrijven en daardoor voor het nieuwe misdrijf zwaarder kan worden gestraft waarvoor is vereist dat de wet die de strafverzwaring wegens herhaling bepaalt, van kracht is op het ogenblik van het plegen van het nieuwe misdrijf; het feit dat het eerdere misdrijf dat de grondslag van de herhaling uitmaakt, gepleegd werd vóór de inwerkingtreding van die wet, doet daaraan geen afbreuk en heeft geen retroactieve toepassing van een strengere strafwet voor gevolg want de staat van herhaling is immers beslissend voor de bepaling van de straf op het nieuwe strafbaar feit, terwijl die straf, alhoewel zwaarder, geen invloed heeft op de eerdere veroordeling die ongewijzigd blijft bestaan.

- Art. 38, § 6, eerste lid Wet betreffende de politie over het wegverkeer, gecoördineerd bij Koninklijk besluit van 16 maart 1968

27 maart 2018

P.2017.1061.N

AC nr. ...

HERROEPING VAN HET GEWIJSDE

- Artikel 1133, 5°, Gerechtelijk Wetboek - Strafzaken - Beslissing over de burgerlijke belangen - Verzoek tot herroeping - Toelaatbaarheid

Artikel 1133, 5°, Gerechtelijk Wetboek dat bepaalt dat een verzoek tot herroeping kan worden ingediend onder meer indien de beslissing berust op een vonnis of arrest in strafzaken dat naderhand is vernietigd, beoogt de herroeping van gewijsde mogelijk te maken voor beslissingen waarvan de juridische oorzaak is weggevallen doordat naderhand het vonnis of arrest in strafzaken waarop de beslissing over de burgerlijke belangen berust, wordt vernietigd (1). (1) Cass. 17 februari 1981, AC 1981, nr. 357; M. CASTERMANS, Gerechtelijk privaatrecht, Gent, Story-Scientia, 2009, 726; B. SMEKENS, "Herroeping van het gewijsde", Bestendig Handboek Burgerlijk Procesrecht, VIII.6.7-8.

6 maart 2018

P.2017.1057.N

AC nr. ...

- Artikel 1133, 5°, Gerechtelijk Wetboek - Strafzaken - Beslissing over de burgerlijke belangen - Beslissing over de herstellvordering - Herroeping

Uit artikel 1133, 5°, Gerechtelijk Wetboek volgt dat het gewijsde van een beslissing van de strafrechter over een beslissing over de burgerlijke belangen en dus ook over de herstellvordering van een publiekrechtelijke eiser tot herstel inzake ruimtelijke ordening, in beginsel slechts kan worden herroepen op grond van artikel 1133, 1°, 2°, 3°, 4° en 6°, Gerechtelijk Wetboek, voor zover het vonnis of arrest in de strafzaak, waarop de beslissing over de herstellvordering van een publiekrechtelijke eiser tot herstel inzake ruimtelijke ordening rust, is vernietigd; indien evenwel de grond tot herroeping van gewijsde specifiek betrekking heeft op de beslissing over de herstellvordering van een publiekrechtelijke eiser tot herstel inzake ruimtelijke ordening, bijvoorbeeld omdat die betrekking heeft op de beslissing over de kennelijke onredelijkheid van die vordering of de impact van het bewezen verklaarde stedenbouwmisdrijf op de goede ruimtelijke ordening, en dus op een beslissing die niet rust op het vonnis of arrest in de strafzaak, vereist de vordering tot herroeping van het gewijsde op grond van artikel 1133, 1°, 2°, 3°, 4° en 6°, Gerechtelijk Wetboek niet dat het vonnis of het arrest in de strafzaak is vernietigd (1). (1) Zie Cass. 7 oktober 2008, AR P.08.0669.N, AC 2009, nr. 528; M. CASTERMANS, Gerechtelijk privaatrecht, Gent, Story-Scientia, 2009, 726; G. DE LEVAL e.a., Droit judiciaire. Tome 2. Manuel de procédure civile, Brussel, Larcier 2015, 1188-1189.

6 maart 2018

P.2017.1057.N

AC nr. ...

HOGER BEROEP

BURGERLIJKE ZAKEN (HANDELSZAKEN EN SOCIALE ZAKEN INBEGREPEN)

Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Beslissingen en partijen - Te beschermen persoon - Oproeping bij gerechtsbrief voor de vrederechter - Partij in het geding - Afwezigheid van verzet

Uit het geheel van de bepalingen van de artikelen 1240, eerste lid, en 1243, §1, eerste en vierde lid, Gerechtelijk Wetboek volgt dat de personen, waaronder de te beschermen persoon, die bij gerechtsbrief worden opgeroepen om door de vrederechter te worden gehoord, partij worden in het geding, tenzij zij zich hiertegen verzetten ter zitting, zodat, bij afwezigheid van dergelijk verzet, de verdere procedure een tegensprekelijk verloop kent en deze partijen ook gerechtigd zijn om hoger beroep in te stellen (1). (1) Zie Parl. St. Kamer, 2011-12, DOC 53- 1009/010, 55.

- Artt. 1240, eerste lid, en 1243, § 1, eerste en vierde lid Gerechtelijk Wetboek

29 maart 2018

C.2017.0399.N

AC nr. ...

Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Gevolgen - bevoegdheid van de rechter - Devolutieve kracht - Door de eerste rechter bevolen heropening van het debat - Onderzoeksmaatregel

Hoewel de overlegging van stukken die de rechter overeenkomstig artikel 871 van het Gerechtelijk Wetboek beveelt, een onderzoeksmaatregel vormt, is dat niet het geval voor een beslissing tot heropening van het debat om een partij de mogelijkheid te bieden bijkomend bewijsmateriaal over te leggen (1). (1) Cass. 23 oktober 1992, AR 7770, AC 1991-92, nr. 689.

- Artt. 871 en 1068 Gerechtelijk Wetboek

3 januari 2019

C.2018.0129.F

AC nr. ...

STRAFZAKEN (DOUANE EN ACCIJNZEN INBEGREPEN)

Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Gevolgen - Bevoegdheid van de rechter - Devolutieve werking - Hoger beroep tegen schuldigverklaring aan bepaalde telastleggingen - Grief tegen enkele straf voor alle telastleggingen

De devolutieve werking van het hoger beroep heeft niet tot gevolg dat indien tegen de schuldigverklaring aan bepaalde telastleggingen weliswaar hoger beroep werd ingesteld, maar die schuldigverklaring zelf geen voorwerp is van een grief, de appelrechter gehouden is over die schuld uitspraak te doen omdat de enkele straf die voor al die telastleggingen samen werd opgelegd, wel het voorwerp van een grief uitmaakt; deze devolutieve werking heeft evenmin tot gevolg dat indien de schuld aan een telastlegging en de enkele straf die voor meerdere telastleggingen samen werd opgelegd het voorwerp uitmaakt van grieven, de appelrechter ertoe gehouden is tevens de schuld te beoordelen van die telastleggingen waarvan de schuld niet het voorwerp uitmaakt van enige grief.

- Artt. 204 en 210, tweede lid Wetboek van Strafvordering

6 maart 2018

P.2017.0685.N

AC nr. ...

Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Burgerlijke rechtsvordering (bijzondere regels) - Vonnis van onbevoegdverklaring - Uitsluitend hoger beroep van het openbaar ministerie - Vernietiging vonnis door appelrechter

Wanneer de eerste rechter zich onbevoegd verklaart om te oordelen over de strafvordering of de strafvordering niet ontvankelijk verklaart en hij zich daarom onbevoegd verklaart om te oordelen over de burgerlijke rechtsvordering, moet de appelrechter die ingevolge het enkele hoger beroep van het openbaar ministerie het beroepen vonnis teniet doet, uitspraak doen over de gegrondheid van zowel de strafvordering als de burgerlijke rechtsvordering; de rechter die zich onbevoegd verklaart om kennis te nemen van de strafvordering of die de strafvordering niet ontvankelijk verklaart, raakt niet aan de zaak zelf, ook al leidt hij zijn onbevoegdheid of de niet-ontvankelijkheid van de strafvordering af uit de feiten van het strafdossier (1). (1) Zie Cass. 27 februari 2008, AR P.07.1720.F, AC 2008, nr. 136; R. DECLERCQ, *Beginselen van strafrechtspleging*, Mechelen, Kluwer, 2014, p. 1352.

27 maart 2018

P.2017.0765.N

AC nr. ...

Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Gevolgen - Bevoegdheid van de rechter - Beslissing inzake bevoegdheid - Taalwet Gerechtszaken - Artikel 23quater - Cassatieberoep

Volgens artikel 420, eerste lid, Wetboek van Strafvordering kan tegen voorbereidende beslissingen van onderzoek, zelfs al zijn die zonder voorbehoud ten uitvoer gelegd, slechts cassatieberoep worden ingesteld na het eindarrest of het eindvonnis maar artikel 420, tweede lid, 1°, Wetboek van Strafvordering bepaalt dat niettemin onmiddellijk cassatieberoep kan worden aangetekend tegen beslissingen inzake bevoegdheid; er is een beslissing inzake bevoegdheid als bedoeld door artikel 420, tweede lid, 1°, Wetboek van Strafvordering indien de rechter die van de strafvordering kennisneemt zich de bevoegdheden van een andere rechter toe-eigent dan wel zich onbevoegd verklaart, waardoor een geschil van rechtsmacht ontstaat dat de rechtsgang belemmert en waaraan slechts met een regeling van rechtsgebied een einde kan worden gesteld; de Nederlandstalige correctionele rechtbank te Brussel die zich onbevoegd heeft verklaard om kennis te nemen van het hoger beroep van de beklaagde, omdat overeenkomstig artikel 23quater Taalwet Gerechtszaken het hoger beroep tegen de afwijzing door de politierechtbank te Vilvoorde om de zaak te verzenden naar een politierechtbank met het Frans als taal van de rechtspleging bij uitsluiting bij de in de artikelen 73bis en 75bis Gerechtelijk Wetboek bedoelde arrondissementsrechtbanken moet worden gebracht, is dan ook geen beslissing inzake bevoegdheid als bedoeld door artikel 420, tweede lid, 1°, Wetboek van Strafvordering (1). (1) Zie Cass. 15 februari 2017, AR P.16.0821.F, AC 2017, nr. 109.

6 maart 2018

P.2017.1284.N

AC nr. ...

Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Gevolgen - Bevoegdheid van de rechter - Beslissing op verzet - Hoger beroep door openbaar ministerie - Ongedaanverklaring door appelrechter

De appelrechter die ingevolge het hoger beroep van het openbaar ministerie het verzet dat de beklaagde voor de eerste rechter heeft ingesteld, voor het eerst in hoger beroep ongedaan verklaart, moet ingevolge de devolutieve werking van het hoger beroep over de grond van de zaak zelf beslissen binnen de grenzen bepaald door de verklaring van hoger beroep, de overeenkomstig artikel 204 Wetboek van Strafvordering bedoelde grieven en de door artikel 210, tweede lid, Wetboek van Strafvordering desgevallend aan te voeren ambtshalve middelen.

6 maart 2018

P.2017.1279.N

AC nr. ...

Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn - Verzoekschrift of grievenformulier - Verplichting tot nauwkeurige opgave van grieven tegen de bestreden beschikking - Grief

Een grief als bedoeld in artikel 204 Wetboek van Strafvordering is de specifieke aanwijzing door de appelland van een afzonderlijke beschikking van het beroepen vonnis, waarvan hij de hervorming door de appelrechter vraagt (1) en is te onderscheiden van de reden op grond waarvan de appelland de hervorming van de beschikking beoogt. (1) Cass. 12 december 2017, AR P.17.0888.N, AC 2017, nr. 709; Cass. 26 september 2017, AR P.16.1221.N, AC 2017, nr. 497; Cass. 18 april 2017, AR P.17.0087.N, AC 2017, nr. 263; Cass. 18 april 2017, AR P.17.0031.N, AC 2017, nr. 262; Cass. 18 februari 2017, AR P.16.1177.N, AC 2017, nr. 141 met concl. van advocaat-generaal DECREUS; Cass. 18 oktober 2016, AR P.16.0818.N, AC 2016, nr. 584 met concl. van advocaat-generaal met opdracht WINANTS.

- Art. 204 Wetboek van Strafvordering

16 januari 2018

P.2017.0437.N

AC nr. ...

Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep - Zaak in hoger beroep op verzet - Verzwaring van de toestand van de beklaagde

Op het verzet van een beklaagde tegen een in hoger beroep gewezen arrest, kan het appelgerecht op diens verzet zijn toestand niet verzwaren.

- Artt. 187 en 211 Wetboek van Strafvordering

16 januari 2018

P.2017.0387.N

AC nr. ...

Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Rechtspleging in hoger beroep - Zaak in hoger beroep op verzet - Aanhangige feiten die aan de veroordeling voorafgaan - Straftoemeting die rekening houdt met de reeds uitgesproken straffen - Bijkomende bestraffing - Verplichting een reële en meetbare strafvermindering te verlenen ten opzichte van de bij verstek uitgesproken straf

Wanneer de zaak in hoger beroep op verzet aanhangig is, kan ingevolge de relatieve werking van het verzet de rechter, anders dan het arrest bij verstek heeft beslist, eensdeels, de in artikel 65, tweede lid, Strafwetboek bedoelde samenloop vaststellen, anderdeels, oordelen dat de reeds uitgesproken straffen voor een juiste bestraffing van al de misdrijven niet voldoende lijken en bij de straftoemeting rekening houden met de reeds uitgesproken straffen zonder dat hij in die omstandigheden ten opzichte van de bij verstek uitgesproken straf, een reële en meetbare strafvermindering moet verlenen.

- Artt. 187 en 211 Wetboek van Strafvordering
- Art. 65, tweede lid Strafwetboek

16 januari 2018

P.2017.0387.N

AC nr. ...

Strafzaken (douane en accijnzen inbegrepen) - Principaal beroep - Vorm - Termijn - Verzoekschrift of grievenformulier - Verplichting tot nauwkeurige opgave van grieven tegen de bestreden beschikking - Grief - Bepaling van de nauwkeurigheid - Criterium

Voor het bepalen van de vereiste van de nauwkeurigheid van een grief is het gegeven dat de aangevoerde reden voor het hoger beroep vatbaar is voor meerdere uitleggingen en niet duidelijk is in welke zin de appellante een hervorming van de bestreden beslissing beoogt niet relevant.

- Art. 204 Wetboek van Strafvordering

16 januari 2018

P.2017.0437.N

AC nr. ...

HUUR VAN DIENSTEN

- Aannemingsovereenkomst - Tienjarige aansprakelijkheid van architect en aannemer - Dagvaarding in rechte binnen de toegekende termijn voor een onbevoegde rechter

De, zelfs voor een onbevoegde rechter uitgebrachte, dagvaarding heeft tot gevolg dat de rechtsvordering aan het daarop toepasselijk verval wordt onttrokken (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2019, nr. 7.

- Artt. 1792 en 2270 Burgerlijk Wetboek

3 januari 2019

C.2018.0196.F

AC nr. ...

- Aannemingsovereenkomst - Tienjarige aansprakelijkheid van architect en aannemer - Termijn voor het instellen van de rechtsvordering - Aard van de termijn

Uit de artikelen 1792 en 2270 van het Burgerlijk Wetboek, die de openbare orde raken, volgt dat de daarin bedoelde rechtsvordering, op straffe van verval, moet worden ingesteld binnen de termijn van tien jaar, die noch geschorst noch gestuit kan worden (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2019, nr. 7.

- Artt. 1792 en 2270 Burgerlijk Wetboek

3 januari 2019

C.2018.0196.F

AC nr. ...

- Aannemingsovereenkomst - Tienjarige aansprakelijkheid van architect en aannemer - Dagvaarding in rechte binnen de toegekende termijn

Wat betreft de termijn die voor het instellen van een rechtsvordering is bepaald, onttrekt de dagvaarding in rechte binnen de toegestane termijn het recht om te handelen aan het verval; die uitwerking blijft voortduren zolang aan het geding geen einde is gemaakt door een onherroepelijk geworden beslissing (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2019, nr. 7.

- Artt. 1792 en 2270 Burgerlijk Wetboek

3 januari 2019

C.2018.0196.F

AC nr. ...

INKOMSTENBELASTINGEN

AANSLAGPROCEDURE

Aanslagprocedure - Bezwaar - Uitbreiding - Aanslagen gevestigd op dezelfde betwiste bestanddelen

Het bezwaarschrift gericht tegen een aanslag die gevestigd is op betwiste bestanddelen, geldt van ambtswege voor de andere aanslagen die zijn gevestigd op dezelfde bestanddelen, zelfs wanneer de termijnen tot bezwaar tegen die andere belastingen zouden zijn verstreken; onder "dezelfde bestanddelen" verstaat men de materiële bestanddelen die tot de vaststelling van de belastbare grondslag bijdragen (1). (1) Zie Cass. 21 september 2012, AR F.11.0051.N, AC 2012, nr. 480.

- Art. 367 Wetboek Inkomstenbelastingen 1992

17 januari 2019

F.2018.0102.F

AC nr. ...

BELASTING OP RECHTSPERSONEN

Belasting op rechtspersonen - Grondslag van de belasting - Uitgaven - Verantwoording - Geen aanslag - Verkrijger - Ondubbelzinnige identificatie - Begrip - Aanslagtermijnen - Verstreken termijnen - Gevolg

Een verkrijger wordt op ondubbelzinnige wijze geïdentificeerd wanneer de administratie in de gelegenheid wordt gesteld om de aanslag ten name van die verkrijger te vestigen, wat niet het geval is wanneer de administratie, door uitwerking van de regel van de onmiddellijke toepassing van de in artikel 223, vierde lid, WIB92, bepaalde exceptie op de nog hangende geschillen, die verkrijger op de datum van de inwerkingtreding van dat artikel niet meer kan belasten wegens het verstrijken van de wettelijke aanslagtermijnen.

- Art. 40 Programmawet 19 december 2014

- Art. 223, vierde lid Wetboek Inkomstenbelastingen 1992

17 januari 2019

F.2017.0113.F

AC nr. ...

JEUGDBESCHERMING

- Werking in de tijd - Nieuwe wet - Wet betreffende de rechtsmiddelen - Verzet

Artikel 270 van de wet van 30 juli 2013 betreffende de invoering van een familie- en jeugdrechtbank, waarvan artikel 274 de inwerkingtreding op 1 september 2014 vastlegt, wijkt niet af van het beginsel van de toepassing van de wet die van kracht is op de dag van de uitspraak van de beslissing, zodat een vonnis gewezen door de jeugdrechtbank vóór 1 september 2014 inzake burgerrechtelijke bepalingen betreffende de minderjarigen niet vatbaar is voor verzet krachtens artikel 58, tweede lid, van de wet van 8 april 1965 die destijds van toepassing was (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2018, nr. 663.

- Art. 58, tweede lid Wet 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming

- Art. 270 Wet 30 juli 2013 betreffende de invoering van een familie- en jeugdrechtbank
- Art. 3 Gerechtelijk Wetboek

26 november 2018

C.2018.0153.F

AC nr. ...

MINDERJARIGHEID

- Gehandicapte werknemer - Maatregelen van de werkgever waardoor de gehandicapte werknemer zijn betrekking kan uitoefenen - Compensatiepremie - Berekeningsgrondslag - Loonkost - Weddetoelage

Wanneer de bezoldiging, via het mechanisme van loonsubsidies, aan de gehandicapte werknemer wordt betaald door een overheid die niet zijn werkgever is, vormt die betaling geen openbare interventie die de loonkost vermindert waarop de compenserende vergoeding moet worden berekend die toekomt aan de werkgever die maatregelen neemt waardoor die werknemer zijn betrekking kan uitoefenen (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2018, nr. 665.

- Artt. 1069, 7°, 1112, eerte lid, 1116, eerste lid, en 1123 Besluit van de Waalse Regering houdende codificatie van de wetgeving inzake gezondheid en sociale actie in het reglementair deel van het Waals Wetboek van Sociale Actie en Gezondheid

26 november 2018

S.2018.0051.F

AC nr. ...

MISDRIJF

ALGEMEEN. BEGRIP. MATERIEEL EN MOREEL BESTANDEEL. EENHEID VAN OPZET

Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet - Strafbepaling - Omschrijving - Legaliteit - Redelijke voorspelbaarheid - Vereisten

Aan het vereiste van de redelijke voorspelbaarheid van een strafbepaling is voldaan wanneer het voor de persoon op wie de strafbepaling toepasselijk is, mogelijk is om op grond van de strafbepaling de handelingen en verzuimen te kennen die zijn strafrechtelijke aansprakelijkheid meebrengen (1); daarbij dient onder meer rekening te worden gehouden met de interpretatie van de strafbepaling in het licht van de doelstellingen van de wetgever, de wetsgeschiedenis en de door de rechtspraak gegeven interpretatie van de strafbepaling. (1) Cass. 9 november 2004, AR P.04.0849.N, AC 2004, nr. 539; Cass. 25 november 1997, AR P.96.1187.N, AC 1997, nr. 504.

- Art. 2 Strafwetboek
- Art. 15 Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten, ondertekend te New-York op 19 december 1966
- Art. 7 Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

16 januari 2018

P.2017.0281.N

AC nr. ...

Algemeen - Begrip - Materieel en moreel bestanddeel - Eenheid van opzet - Strafbepaling - Legaliteit - Vereisten - Beoordelingsvrijheid van de rechter - Bestaanbaarheid met de vereiste van redelijke voorspelbaarheid

De legaliteit van een strafbepaling vereist dat ze voldoende toegankelijk is en als dusdanig of in context met andere bepalingen gelezen, op voldoende precieze wijze de als strafbaar gestelde gedraging omschrijft zodat de draagwijdte ervan redelijk voorspelbaar is (1); het gegeven dat de rechter over een zekere beoordelingsvrijheid beschikt, is als dusdanig niet strijdig met dat vereiste van redelijke voorspelbaarheid. (1) Cass. 9 november 2004, AR P.04.0849.N, AC 2004, nr. 539; Cass. 25 november 1997, AR P.96.1187.N, AC 1997, nr. 504.

- Art. 2 Strafwetboek

- Art. 15 Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten, ondertekend te New-York op 19 december 1966

- Art. 7 Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

16 januari 2018

P.2017.0281.N

AC nr. ...

SOORTEN

Soorten - Aflopend, voortgezet, voortdurend misdrijf - Stedenbouw - Gebied voor dag- en verblijfsrecreatie - Niet vergund gebruik in strijd met de bestemmingsvoorschriften - Aard van het misdrijf

Het niet-vergund gebruik in strijd met de bestemmingsvoorschriften is geen voortdurend misdrijf, dit is een misdrijf dat bestaat in een ononderbroken en door de dader bestendige wederrechtelijke toestand; daden van gebruik in strijd met de bestemmingsvoorschriften vormen elk als dusdanig een aflopend misdrijf voor zover zij ruimtelijke implicaties hebben en verscheidene daden van gebruik wegens eenheid van opzet kunnen een enkel voortgezet misdrijf opleveren, zodat onder voortzetten in de zin van artikel 146, eerste lid, 6° Stedenbouwdecreet 1999 en artikel 6.1.1, eerste lid, 6°, Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening valt het stellen van daden van gebruik van een weekendverblijf in een gebied bestemd voor dag en verblijfsrecreatie voor andere doeleinden dan dag- en verblijfsrecreatie (1). (1) Zie Cass. 25 februari 2016, AR C.15.0102.N, AC 2016, nr. 140 met concl. van advocaat-generaal Vandewal; Cass. 8 februari 2013, AR C.11.0617.N, AC 2013, nr. 96 met concl. van advocaat-generaal Vandewal; Cass. 10 januari 2012, AR P.11.0843.N, AC 2012, nr. 16.

30 januari 2018

P.2016.1161.N

AC nr. ...

Soorten - Aflopend, voortgezet, voortdurend misdrijf - Stedenbouw - Vergunningsplichtige functiewijziging - Wijzigen van de functie en het in standhouden ervan

De artikelen 4.2.1, 6°, en 6.1.1, eerste lid, 1°, Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening bestraffen het geheel of gedeeltelijk wijzigen van de hoofdfunctie van een bebouwd onroerend goed waarvan de functiewijziging als vergunningsplichtig is aangemerkt, alsook het voortzetten van die wijziging of het in stand houden ervan, waarbij dit misdrijf zich voltrekt op het ogenblik dat de functiewijziging zich realiseert en de instandhouding ervan bestaat in het schuldig verzuim om aan het bestaan van de wederrechtelijk doorgevoerde functiewijziging een einde te maken.

30 januari 2018

P.2016.1161.N

AC nr. ...

TOEREKENBAARHEID

Toerekenbaarheid - Rechtspersonen - Conversiesysteem - Omzetting van de vrijheidsstraf - Vrijheidsstraf van minder dan één mand - Minimumgeldboete

Uit de wijze waarop artikel 41bis, tweede lid, tweede gedachtestreepje, Strafwetboek is geformuleerd volgt dat voor de bepaling van de op de rechtspersoon toepasselijke minimumgeldboete voor misdrijven waarvoor de minimumvrijheidsstraf voor de natuurlijke persoon minder dan één maand bedraagt, er geen vermenigvuldiging met 500 euro dient te gebeuren en de minimumgeldboete bijgevolg 500 euro bedraagt, wat verantwoord is door de eigen aard van de rechtspersoon (1). (1) Zie Cass. 4 maart 2015, AR P.14.1221.F, AC 2015, nr. 155.

- Art. 41bis Strafwetboek

30 januari 2018

P.2017.0102.N

AC nr. ...

Toerekenbaarheid - Rechtspersonen - Conversiesysteem - Omzetting van de vrijheidsstraf in een geldboete

Uit de wijze waarop de wetgever het conversiesysteem vastgelegd in artikel 41bis, tweede lid, tweede gedachtestreepje, Strafwetboek heeft uitgewerkt volgt dat hij niet ervoor heeft geopteerd om de voor de natuurlijke persoon toepasselijke minimum- en maximumgeldboete ook toe te passen op de rechtspersoon gelet op de eigen aard van de rechtspersoon aan wie geen vrijheidsstraf kan worden opgelegd.

- Art. 41bis Strafwetboek

30 januari 2018

P.2017.0102.N

AC nr. ...

Toerekenbaarheid - Rechtspersonen - Bestrafing - Doel van de wetgever

Uit de wetsgeschiedenis van de wet van 4 mei 1999 die de strafrechtelijke verantwoordelijkheid van rechtspersonen in het Belgisch strafrecht heeft ingevoerd, blijkt dat de wetgever een zo groot mogelijke gelijkstelling beoogde tussen een natuurlijke en een rechtspersoon, ook op het vlak van de bestrafing, welke gelijkstelling evenwel, gelet op de eigen aard van de rechtspersoon nooit volkomen kan zijn.

- Art. 5 Strafwetboek

30 januari 2018

P.2017.0102.N

AC nr. ...

ONAANTASTBARE BEOORDELING DOOR DE FEITENRECHTER

- Getuigen - Rechter ten gronde - Niet horen van een getuige à charge op de rechtszitting - Impact op een eerlijk proces

Het staat aan de rechter om rekening houdende met de criteria of (i) er ernstige redenen zijn voor het niet-horen van de getuige (ii) de belastende verklaring het enige of doorslaggevende element is waarop de schuldigverklaring steunt, (iii) er voor het niet-kunnen ondervragen van de getuige voldoende compenserende factoren zijn met inbegrip van sterke procedurele waarborgen, onaantastbaar te oordelen of het niet-horen op de rechtszitting van een getuige die tijdens het vooronderzoek een voor de beklaagde belastende verklaring heeft afgelegd, diens recht op een eerlijk proces in zijn geheel beschouwd miskent, waarbij de rechter zijn beslissing moet steunen op concrete omstandigheden die hij aanwijst.

16 januari 2018

P.2017.1037.N

AC nr. ...

- Stedenbouw - Herstel van plaats in de vorige staat - Uitvoering

De rechter beslist onaantastbaar inzake stedenbouw over de termijn voor het vrijwillig herstel in het licht van de concrete omstandigheden van de zaak, zonder evenwel een zodanig korte termijn te mogen bepalen waarbinnen het redelijkerwijze onmogelijk is tot vrijwillig herstel over te gaan of een zodanig lange termijn toe te kennen die de herstelmaatregel elke zin ontnemt, zodat hij een verzoek tot het verkrijgen van een lange termijn voor vrijwillig herstel kan afwijzen met het motief dat een dergelijke termijn zou neerkomen op een gedogen van de wederrechtelijke toestand.

- Art. 6.1.41, § 3 Besluit van de Vlaamse Regering 15 mei 2009 houdende coördinatie van de decreetgeving op de ruimtelijke ordening

- Art. 149 De gecoördineerde Grondwet 1994

16 januari 2018

P.2017.0437.N

AC nr. ...

ONBEKWAAMVERKLARING EN GERECHTELIJK RAADSMAN

- Te beschermen persoon - Oproeping bij gerechtsbrief voor de vrederechter - Partij in het geding - Afwezigheid van verzet

Uit het geheel van de bepalingen van de artikelen 1240, eerste lid, en 1243, §1, eerste en vierde lid, Gerechtelijk Wetboek volgt dat de personen, waaronder de te beschermen persoon, die bij gerechtsbrief worden opgeroepen om door de vrederechter te worden gehoord, partij worden in het geding, tenzij zij zich hiertegen verzetten ter zitting, zodat, bij afwezigheid van dergelijk verzet, de verdere procedure een tegensprekelijk verloop kent en deze partijen ook gerechtigd zijn om hoger beroep in te stellen (1). (1) Zie Parl. St. Kamer, 2011-12, DOC 53- 1009/010, 55.

- Artt. 1240, eerste lid, en 1243, § 1, eerste en vierde lid Gerechtelijk Wetboek

29 maart 2018

C.2017.0399.N

AC nr. ...

ONDERZOEK IN STRAFZAKEN

GERECHTELIJK ONDERZOEK

Gerechtelijk onderzoek - Regeling van de rechtspleging - Beslissing tot ontlasting van de onderzoeksrechter - Aard

De beslissing waarbij de raadkamer de ontlasting beveelt van de onderzoeksrechter op grond dat de feiten waarop zijn onderzoek is gericht, samenhangend lijken te zijn met die waarvoor een gerechtelijk onderzoek in een ander arrondissement wordt gevoerd, is een louter administratieve ordemaatregel die niet volgens de procedure van artikel 127 Wetboek van Strafvordering moet worden genomen.

30 januari 2018

P.2017.1146.N

AC nr. ...

ONDERZOEKSGERECHTEN

- Regeling van de rechtspleging - Beslissing tot ontlasting van de onderzoeksrechter - Voeging van een afschrift van het strafdossier - Toepassing

Het recht op een eerlijk proces vereist niet dat de raadkamer bij een beslissing tot ontlasting van de onderzoeksrechter op grond dat de feiten waarop zijn onderzoek is gericht, samenhangend lijken te zijn met die waarvoor een gerechtelijk onderzoek in een ander arrondissement wordt gevoerd de voeging zou bevelen van een volledig afschrift van het strafdossier bij het dossier van de onderzoeksrechter die het onderzoek verderzet, nu de rechten van een in verdenkinggestelde of een persoon tegen wie de strafvordering is ingesteld in de zin van artikel 61bis Wetboek van Strafvordering daardoor niet worden geschaad gezien zij aan de onderzoeksrechter die het onderzoek verderzet aanvullend onderzoek kunnen vragen, zij bij de regeling van de rechtspleging voor de onderzoeksgerechten kunnen aanvoeren dat ingevolge het ontbreken van voor hun verdediging nuttige stukken de rechtspleging niet kan worden geregeld, en zij bovendien voor die onderzoeksgerechten ook wettigheidsincidenten kunnen opwerpen die hun oorsprong vinden in het aanvankelijk gevoerde gerechtelijk onderzoek.

30 januari 2018

P.2017.1146.N

AC nr. ...

- Regeling van de rechtspleging - Beslissing tot ontlasting van de onderzoeksrechter - Aard

De beslissing waarbij de raadkamer de ontlasting beveelt van de onderzoeksrechter op grond dat de feiten waarop zijn onderzoek is gericht, samenhangend lijken te zijn met die waarvoor een gerechtelijk onderzoek in een ander arrondissement wordt gevoerd, is een louter administratieve ordemaatregel die niet volgens de procedure van artikel 127 Wetboek van Strafvordering moet worden genomen.

30 januari 2018

P.2017.1146.N

AC nr. ...

RECHT VAN VERDEDIGING

STRAFZAKEN

Strafzaken - Getuigen - Rechter ten gronde - Niet horen van een getuige à charge op de rechtszitting - Impact op een eerlijk proces - Ernstige redenen tot het niet horen van een getuige

Het criterium ter beoordeling van de impact op het eerlijk proces, dat er ernstige redenen zijn voor het niet-horen van een getuige ter rechtszitting houdt in dat er feitelijke of juridische gronden zijn die de afwezigheid van de getuige op de rechtszitting kunnen verantwoorden (1). (1) Cass. 14 maart 2017, AR P.16.1152.N, AC 2017, nr. 181; Cass. 31 januari 2017, AR P.16.0970.N, AC 2017, nr. 73 met concl. van advocaat-generaal MORTIER.

- Artt. 6.1 en 6.3.d Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

16 januari 2018

P.2017.1037.N

AC nr. ...

Strafzaken - Getuigen - Rechter ten gronde - Niet horen van een getuige à charge op de rechtszitting - Impact op een eerlijk proces - Beoordeling - Criteria

In de regel zal de rechter de impact op het eerlijk proces van het niet-horen op de rechtszitting van een getuige die tijdens het vooronderzoek een belastende verklaring heeft afgelegd, beoordelen aan de hand van drie criteria, gehanteerd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens en in die volgorde, of (i) er ernstige redenen zijn voor het niet-horen van de getuige (ii) de belastende verklaring het enige of doorslaggevend element is waarop de schuldigverklaring steunt, (iii) er voor het niet-kunnen ondervragen van de getuige voldoende compenserende factoren zijn met inbegrip van sterke procedurele waarborgen, tenzij één van de criteria van dermate overwegend belang is dat dit criterium volstaat om uit te maken of het strafproces in zijn geheel beschouwd al dan niet eerlijk verloopt (1). (1) Cass. 14 maart 2017, AR P.16.1152.N, AC 2017, nr. 181; Cass. 31 januari 2017, AR P.16.0970.N, AC 2017, nr. 73 met concl. van advocaat-generaal MORTIER.

- Artt. 6.1 en 6.3.d Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

16 januari 2018

P.2017.1037.N

AC nr. ...

Strafzaken - Getuigen - Rechter ten gronde - Niet horen van een getuige à charge op de rechtszitting - Impact op een eerlijk proces - Bestaan van voldoende compenserende factoren met inbegrip van sterke procedurele waarborgen

Bij het beoordelen van de impact op het eerlijk proces kunnen de vereiste voldoende compenserende factoren met inbegrip van sterke procedurele waarborgen voor het niet-kunnen ondervragen van een getuige, bestaan in het toekennen van een mindere bewijswaarde aan dergelijke verklaringen, het voorhanden zijn van een video-opname van het tijdens het vooronderzoek afgenomen verhoor wat een beoordeling van de betrouwbaarheid van de verklaring moet toelaten, het bestaan van bewijsmateriaal dat de inhoud van de tijdens het vooronderzoek afgelegde verklaring ondersteunt of bevestigt, de mogelijkheid om aan de getuige geschreven vragen te bezorgen of de gelegenheid die de beklaagde had om tijdens het vooronderzoek de getuige te ondervragen of te doen ondervragen, en de mogelijkheid voor de beklaagde om zijn standpunt kenbaar te maken op het vlak van de geloofwaardigheid van de getuige of interne strijdigheden in die verklaring of strijdigheid met verklaringen van andere getuigen (1). (1) Cass. 14 maart 2017, AR P.16.1152.N, AC 2017, nr. 181; Cass. 31 januari 2017, AR P.16.0970.N, AC 2017, nr. 73 met concl. van advocaat-generaal MORTIER.

- Artt. 6.1 en 6.3.d Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

16 januari 2018

P.2017.1037.N

AC nr. ...

Strafzaken - Getuigen - Rechter ten gronde - Verplichting tot het horen van een getuige à charge - Beoordeling - Criteria

Of de rechter die zich over de gegrondheid van de strafvordering moet uitspreken verplicht is een persoon, die tijdens het vooronderzoek een voor een beklaagde belastende verklaring heeft afgelegd, te horen als getuige indien die beklaagde daarom verzoekt, moet worden beoordeeld in het licht van het door artikel 6.1 EVRM gewaarborgde recht op een eerlijk proces en het door artikel 6.3.d EVRM gewaarborgde recht om getuigen à charge te ondervragen of te doen ondervragen; wezenlijk daarbij is of de tegen de beklaagde gevoerde strafvervolging in haar geheel beschouwd eerlijk verloopt, wat niet uitsluit dat de rechter niet alleen rekening houdt met het recht van verdediging van die beklaagde, maar ook met de belangen van de samenleving, de slachtoffers en de getuigen zelf (1). (1) Cass. 14 maart 2017, AR P.16.1152.N, AC 2017, nr. 181; Cass. 31 januari 2017, AR P.16.0970.N, AC 2017, nr. 73 met concl. van advocaat-generaal MORTIER.

- Artt. 6.1 en 6.3.d Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

16 januari 2018

P.2017.1037.N

AC nr. ...

Strafzaken - Getuigen - Rechter ten gronde - Niet horen van een getuige à charge op de

rechtszitting - Impact op een eerlijk proces - Doorslaggevend element waarop de schuldigverklaring steunt

Bij het criterium ter beoordeling van de impact op het eerlijk proces dat de belastende verklaring van een getuige het enige of doorslaggevende element is waarop de schuldigverklaring steunt, wordt onder doorslaggevend verstaan bewijs dat dermate belangrijk is dat het aannemelijk is dat het, het resultaat van de zaak heeft bepaald (1). (1) Cass. 14 maart 2017, AR P.16.1152.N, AC 2017, nr. 181; Cass. 31 januari 2017, AR P.16.0970.N, AC 2017, nr. 73 met concl. van advocaat-generaal MORTIER.

- Artt. 6.1 en 6.3.d Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

16 januari 2018

P.2017.1037.N

AC nr. ...

Strafzaken - Recht op dubbele aanleg - Rechtspersoon - Geen aanstelling lasthebber ad hoc

Wanneer een rechtspersoon zowel in eerste aanleg als in hoger beroep is verschenen, doet de omstandigheid dat de eerste rechter voor die rechtspersoon geen lasthebber ad hoc heeft aangesteld, geen afbreuk aan het feit dat de rechtszaak van die rechtspersoon in beide aanleggen werd behandeld en dat zodus haar recht op dubbele aanleg zoals gewaarborgd door artikel 2.1 Zevende Aanvullend protocol EVRM, werd nageleefd.

30 januari 2018

P.2017.0102.N

AC nr. ...

RECHTBANKEN**STRAFZAKEN****Strafzaken - Strafvordering - Horen van getuigen - Ambtshalve verzoek door strafrechter aan openbaar ministerie of partijen**

Wanneer de strafrechter het aangewezen acht een getuige ter rechtszitting te horen met het oog op de waarheidsvinding of de eerbiediging van het recht van verdediging, verbiedt geen enkele wetsbepaling hem ambtshalve het openbaar ministerie of de partijen te verzoeken een getuige op te roepen of te dagvaarden om hem op een latere rechtszitting te horen (1). (1) D. DE WOLF, "De onderzoeksbevoegdheid van de rechter in de correctionele procedure: noodzakelijke instrumenten voor de waarheidsvinding", NC 2010, 93-99.

27 maart 2018

P.2017.0872.N

AC nr. ...

RECHTEN VAN DE MENS**INTERNATIONAAL VERDRAG BURGERRECHTEN EN POLITIEKE RECHTEN****International verdrag burgerrechten en politieke recht - Vereisten - Artikel 15 - Legaliteitsbeginsel - Strafbepaling - Redelijke voorspelbaarheid**

Aan het vereiste van de redelijke voorspelbaarheid van een strafbepaling is voldaan wanneer het voor de persoon op wie de strafbepaling toepasselijk is, mogelijk is om op grond van de strafbepaling de handelingen en verzuimen te kennen die zijn strafrechtelijke aansprakelijkheid meebrengen (1); daarbij dient onder meer rekening te worden gehouden met de interpretatie van de strafbepaling in het licht van de doelstellingen van de wetgever, de wetsgeschiedenis en de door de rechtspraak gegeven interpretatie van de strafbepaling. (1) Cass. 9 november 2004, AR P.04.0849.N, AC 2004, nr. 539; Cass. 25 november 1997, AR P.96.1187.N, AC 1997, nr. 504.

- Art. 2 Strafwetboek

- Art. 15 Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten, ondertekend te New-York op 19 december 1966

- Art. 7 Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

16 januari 2018

P.2017.0281.N

AC nr. ...

International verdrag burgerrechten en politieke recht - Artikel 15 - Strafzaken - Strafbepaling - Legaliteit - Misdrijf - Omschrijving - Vereisten - Beoordelingsvrijheid van de rechter - Bestaanbaarheid met de vereiste van redelijke voorspelbaarheid

De legaliteit van een strafbepaling vereist dat ze voldoende toegankelijk is en als dusdanig of in context met andere bepalingen gelezen, op voldoende precieze wijze de als strafbaar gestelde gedraging omschrijft zodat de draagwijdte ervan redelijk voorspelbaar is (1); het gegeven dat de rechter over een zekere beoordelingsvrijheid beschikt, is als dusdanig niet strijdig met dat vereiste van redelijke voorspelbaarheid. (1) Cass. 9 november 2004, AR P.04.0849.N, AC 2004, nr. 539; Cass. 25 november 1997, AR P.96.1187.N, AC 1997, nr. 504.

- Art. 2 Strafwetboek

- Art. 15 Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten, ondertekend te New-York op 19 december 1966

- Art. 7 Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

16 januari 2018

P.2017.0281.N

AC nr. ...

VERDRAG RECHTEN VAN DE MENS

Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3 - Artikel 6.3.d - Getuigen - Rechter ten gronde - Niet horen van een getuige à charge op de rechtszitting - Impact op een eerlijk proces - Beoordeling - Criteria

In de regel zal de rechter de impact op het eerlijk proces van het niet-horen op de rechtszitting van een getuige die tijdens het vooronderzoek een belastende verklaring heeft afgelegd, beoordelen aan de hand van drie criteria, gehanteerd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens en in die volgorde, of (i) er ernstige redenen zijn voor het niet-horen van de getuige (ii) de belastende verklaring het enige of doorslaggevende element is waarop de schuldigverklaring steunt, (iii) er voor het niet-kunnen ondervragen van de getuige voldoende compenserende factoren zijn met inbegrip van sterke procedurele waarborgen, tenzij één van de criteria van dermate overwegend belang is dat dit criterium volstaat om uit te maken of het strafproces in zijn geheel beschouwd al dan niet eerlijk verloopt (1). (1) Cass. 14 maart 2017, AR P.16.1152.N, AC 2017, nr. 181; Cass. 31 januari 2017, AR P.16.0970.N, AC 2017, nr. 73 met concl. van advocaat-generaal MORTIER.

- Artt. 6.1 en 6.3.d Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

16 januari 2018

P.2017.1037.N

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Getuigen - Rechter ten gronde - Niet horen van een getuige à charge op de rechtszitting - Impact op een eerlijk proces - Beoordeling - Criteria

In de regel zal de rechter de impact op het eerlijk proces van het niet-horen op de rechtszitting van een getuige die tijdens het vooronderzoek een belastende verklaring heeft afgelegd, beoordelen aan de hand van drie criteria, gehanteerd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens en in die volgorde, of (i) er ernstige redenen zijn voor het niet-horen van de getuige (ii) de belastende verklaring het enige of doorslaggevende element is waarop de schuldigverklaring steunt, (iii) er voor het niet-kunnen ondervragen van de getuige voldoende compenserende factoren zijn met inbegrip van sterke procedurele waarborgen, tenzij één van de criteria van dermate overwegend belang is dat dit criterium volstaat om uit te maken of het strafproces in zijn geheel beschouwd al dan niet eerlijk verloopt (1). (1) Cass. 14 maart 2017, AR P.16.1152.N, AC 2017, nr. 181; Cass. 31 januari 2017, AR P.16.0970.N, AC 2017, nr. 73 met concl. van advocaat-generaal MORTIER.

- Artt. 6.1 en 6.3.d Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

16 januari 2018

P.2017.1037.N

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 7 - Legaliteitsbeginsel - Strafbepaling - Redelijke voorspelbaarheid - Vereisten

Aan het vereiste van de redelijke voorspelbaarheid van een strafbepaling is voldaan wanneer het voor de persoon op wie de strafbepaling toepasselijk is, mogelijk is om op grond van de strafbepaling de handelingen en verzuimen te kennen die zijn strafrechtelijke aansprakelijkheid meebrengen (1); daarbij dient onder meer rekening te worden gehouden met de interpretatie van de strafbepaling in het licht van de doelstellingen van de wetgever, de wetsgeschiedenis en de door de rechtspraak gegeven interpretatie van de strafbepaling. (1) Cass. 9 november 2004, AR P.04.0849.N, AC 2004, nr. 539; Cass. 25 november 1997, AR P.96.1187.N, AC 1997, nr. 504.

- Art. 2 Strafwetboek

- Art. 15 Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten, ondertekend te New-York op 19 december 1966

- Art. 7 Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

16 januari 2018

P.2017.0281.N

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3 - Artikel 6.3.d - Getuigen - Rechter ten gronde - Verplichting tot het horen van een getuige à charge - Beoordeling - Criteria

Of de rechter die zich over de gegrondheid van de strafvordering moet uitspreken verplicht is een persoon, die tijdens het vooronderzoek een voor een beklaagde belastende verklaring heeft afgelegd, te horen als getuige indien die beklaagde daarom verzoekt, moet worden beoordeeld in het licht van het door artikel 6.1 EVRM gewaarborgde recht op een eerlijk proces en het door artikel 6.3.d EVRM gewaarborgde recht om getuigen à charge te ondervragen of te doen ondervragen; wezenlijk daarbij is of de tegen de beklaagde gevoerde strafvervolgning in haar geheel beschouwd eerlijk verloopt, wat niet uitsluit dat de rechter niet alleen rekening houdt met het recht van verdediging van die beklaagde, maar ook met de belangen van de samenleving, de slachtoffers en de getuigen zelf (1). (1) Cass. 14 maart 2017, AR P.16.1152.N, AC 2017, nr. 181; Cass. 31 januari 2017, AR P.16.0970.N, AC 2017, nr. 73 met concl. van advocaat-generaal MORTIER.

- Artt. 6.1 en 6.3.d Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

16 januari 2018

P.2017.1037.N

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Getuigen - Rechter ten gronde - Verplichting tot het horen van een getuige à charge - Beoordeling - Criteria

Of de rechter die zich over de gegrondheid van de strafvordering moet uitspreken verplicht is een persoon, die tijdens het vooronderzoek een voor een beklaagde belastende verklaring heeft afgelegd, te horen als getuige indien die beklaagde daarom verzoekt, moet worden beoordeeld in het licht van het door artikel 6.1 EVRM gewaarborgde recht op een eerlijk proces en het door artikel 6.3.d EVRM gewaarborgde recht om getuigen à charge te ondervragen of te doen ondervragen; wezenlijk daarbij is of de tegen de beklaagde gevoerde strafvervolging in haar geheel beschouwd eerlijk verloopt, wat niet uitsluit dat de rechter niet alleen rekening houdt met het recht van verdediging van die beklaagde, maar ook met de belangen van de samenleving, de slachtoffers en de getuigen zelf (1). (1) Cass. 14 maart 2017, AR P.16.1152.N, AC 2017, nr. 181; Cass. 31 januari 2017, AR P.16.0970.N, AC 2017, nr. 73 met concl. van advocaat-generaal MORTIER.

- Artt. 6.1 en 6.3.d Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

16 januari 2018

P.2017.1037.N

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3 - Artikel 6.3.d - Getuigen - Rechter ten gronde - Niet horen van een getuige à charge op de rechtszitting - Impact op een eerlijk proces - Bestaan van voldoende compenserende factoren met inbegrip van sterke procedurele waarborgen

Bij het beoordelen van de impact op het eerlijk proces kunnen de vereiste voldoende compenserende factoren met inbegrip van sterke procedurele waarborgen voor het niet-kunnen ondervragen van een getuige, bestaan in het toekennen van een mindere bewijswaarde aan dergelijke verklaringen, het voorhanden zijn van een video-opname van het tijdens het vooronderzoek afgenomen verhoor wat een beoordeling van de betrouwbaarheid van de verklaring moet toelaten, het bestaan van bewijsmateriaal dat de inhoud van de tijdens het vooronderzoek afgelegde verklaring ondersteunt of bevestigt, de mogelijkheid om aan de getuige geschreven vragen te bezorgen of de gelegenheid die de beklaagde had om tijdens het vooronderzoek de getuige te ondervragen of te doen ondervragen, en de mogelijkheid voor de beklaagde om zijn standpunt kenbaar te maken op het vlak van de geloofwaardigheid van de getuige of interne strijdigheden in die verklaring of strijdigheid met verklaringen van andere getuigen (1). (1) Cass. 14 maart 2017, AR P.16.1152.N, AC 2017, nr. 181; Cass. 31 januari 2017, AR P.16.0970.N, AC 2017, nr. 73 met concl. van advocaat-generaal MORTIER.

- Artt. 6.1 en 6.3.d Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

16 januari 2018

P.2017.1037.N

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Getuigen - Rechter ten gronde - Niet horen van een getuige à charge op de rechtszitting - Impact op een eerlijk proces - Bestaan van voldoende compenserende factoren met inbegrip van sterke procedurele waarborgen

Bij het beoordelen van de impact op het eerlijk proces kunnen de vereiste voldoende compenserende factoren met inbegrip van sterke procedurele waarborgen voor het niet-kunnen ondervragen van een getuige, bestaan in het toekennen van een mindere bewijswaarde aan dergelijke verklaringen, het voorhanden zijn van een video-opname van het tijdens het vooronderzoek afgenomen verhoor wat een beoordeling van de betrouwbaarheid van de verklaring moet toelaten, het bestaan van bewijsmateriaal dat de inhoud van de tijdens het vooronderzoek afgelegde verklaring ondersteunt of bevestigt, de mogelijkheid om aan de getuige geschreven vragen te bezorgen of de gelegenheid die de beklaagde had om tijdens het vooronderzoek de getuige te ondervragen of te doen ondervragen, en de mogelijkheid voor de beklaagde om zijn standpunt kenbaar te maken op het vlak van de geloofwaardigheid van de getuige of interne strijdigheden in die verklaring of strijdigheid met verklaringen van andere getuigen (1). (1) Cass. 14 maart 2017, AR P.16.1152.N, AC 2017, nr. 181; Cass. 31 januari 2017, AR P.16.0970.N, AC 2017, nr. 73 met concl. van advocaat-generaal MORTIER.

- Artt. 6.1 en 6.3.d Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de

fundamentele vrijheden

16 januari 2018

P.2017.1037.N

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Allerlei - Artikel 2.1 Zevende Aanvullend Protocol - Recht op dubbele aanleg - Rechtspersoon - Geen aanstelling lasthebber ad hoc

Wanneer een rechtspersoon zowel in eerste aanleg als in hoger beroep is verschenen, doet de omstandigheid dat de eerste rechter voor die rechtspersoon geen lasthebber ad hoc heeft aangesteld, geen afbreuk aan het feit dat de rechtszaak van die rechtspersoon in beide aanleggen werd behandeld en dat zodus haar recht op dubbele aanleg zoals gewaarborgd door artikel 2.1 Zevende Aanvullend protocol EVRM, werd nageleefd.

30 januari 2018

P.2017.0102.N

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3 - Artikel 6.3.d - Getuigen - Rechter ten gronde - Niet horen van een getuige à charge op de rechtszitting - Impact op een eerlijk proces - Doorslaggevend element waarop de schuldigverklaring steunt

Bij het criterium ter beoordeling van de impact op het eerlijk proces dat de belastende verklaring van een getuige het enige of doorslaggevende element is waarop de schuldigverklaring steunt, wordt onder doorslaggevend verstaan bewijs dat dermate belangrijk is dat het aannemelijk is dat het, het resultaat van de zaak heeft bepaald (1). (1) Cass. 14 maart 2017, AR P.16.1152.N, AC 2017, nr. 181; Cass. 31 januari 2017, AR P.16.0970.N, AC 2017, nr. 73 met concl. van advocaat-generaal MORTIER.

- Artt. 6.1 en 6.3.d Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

16 januari 2018

P.2017.1037.N

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Getuigen - Rechter ten gronde - Niet horen van een getuige à charge op de rechtszitting - Impact op een eerlijk proces - Doorslaggevend element waarop de schuldigverklaring steunt

Bij het criterium ter beoordeling van de impact op het eerlijk proces dat de belastende verklaring van een getuige het enige of doorslaggevende element is waarop de schuldigverklaring steunt, wordt onder doorslaggevend verstaan bewijs dat dermate belangrijk is dat het aannemelijk is dat het, het resultaat van de zaak heeft bepaald (1). (1) Cass. 14 maart 2017, AR P.16.1152.N, AC 2017, nr. 181; Cass. 31 januari 2017, AR P.16.0970.N, AC 2017, nr. 73 met concl. van advocaat-generaal MORTIER.

- Artt. 6.1 en 6.3.d Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

16 januari 2018

P.2017.1037.N

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 7 - Strafzaken - Strafbepaling - Legaliteit - Misdrijf - Omschrijving - Vereisten - Beoordelingsvrijheid van de rechter - Bestaanbaarheid met de vereiste van redelijke voorspelbaarheid

De legaliteit van een strafbepaling vereist dat ze voldoende toegankelijk is en als dusdanig of in context met andere bepalingen gelezen, op voldoende precieze wijze de als strafbaar gestelde gedraging omschrijft zodat de draagwijdte ervan redelijk voorspelbaar is (1); het gegeven dat de rechter over een zekere beoordelingsvrijheid beschikt, is als dusdanig niet strijdig met dat vereiste van redelijke voorspelbaarheid. (1) Cass. 9 november 2004, AR P.04.0849.N, AC 2004, nr. 539; Cass. 25 november 1997, AR P.96.1187.N, AC 1997, nr. 504.

- Art. 2 Strafwetboek
- Art. 15 Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten, ondertekend te New-York op 19 december 1966
- Art. 7 Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

16 januari 2018

P.2017.0281.N

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Onderzoeksgerechten - Regeling van de rechtspleging - Ontlasting van de onderzoeksrechter - Voeging van een afschrift van het strafdossier - Toepassing

Het recht op een eerlijk proces vereist niet dat de raadkamer bij een beslissing tot ontlasting van de onderzoeksrechter op grond dat de feiten waarop zijn onderzoek is gericht, samenhangend lijken te zijn met die waarvoor een gerechtelijk onderzoek in een ander arrondissement wordt gevoerd de voeging zou bevelen van een volledig afschrift van het strafdossier bij het dossier van de onderzoeksrechter die het onderzoek verderzet, nu de rechten van een in verdenkinggestelde of een persoon tegen wie de strafvordering is ingesteld in de zin van artikel 61bis Wetboek van Strafvordering daardoor niet worden geschaad gezien zij aan de onderzoeksrechter die het onderzoek verderzet aanvullend onderzoek kunnen vragen, zij bij de regeling van de rechtspleging voor de onderzoeksgerechten kunnen aanvoeren dat ingevolge het ontbreken van voor hun verdediging nuttige stukken de rechtspleging niet kan worden geregeld, en zij bovendien voor die onderzoeksgerechten ook wettigheidsincidenten kunnen opwerpen die hun oorsprong vinden in het aanvankelijk gevoerde gerechtelijk onderzoek.

- Art. 6 Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

30 januari 2018

P.2017.1146.N

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.3 - Artikel 6.3.d - Getuigen - Rechter ten gronde - Niet horen van een getuige à charge op de rechtszitting - Impact op een eerlijk proces - Ernstige redenen tot het niet horen van een getuige

Het criterium ter beoordeling van de impact op het eerlijk proces, dat er ernstige redenen zijn voor het niet-horen van een getuige ter rechtszitting houdt in dat er feitelijke of juridische gronden zijn die de afwezigheid van de getuige op de rechtszitting kunnen verantwoorden (1). (1) Cass. 14 maart 2017, AR P.16.1152.N, AC 2017, nr. 181; Cass. 31 januari 2017, AR P.16.0970.N, AC 2017, nr. 73 met concl. van advocaat-generaal MORTIER.

- Artt. 6.1 en 6.3.d Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

16 januari 2018

P.2017.1037.N

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Getuigen - Rechter ten gronde - Niet horen van een getuige à charge op de rechtszitting - Impact op een eerlijk proces - Ernstige redenen tot het niet horen van een getuige

Het criterium ter beoordeling van de impact op het eerlijk proces, dat er ernstige redenen zijn voor het niet-horen van een getuige ter rechtszitting houdt in dat er feitelijke of juridische gronden zijn die de afwezigheid van de getuige op de rechtszitting kunnen verantwoorden (1). (1) Cass. 14 maart 2017, AR P.16.1152.N, AC 2017, nr. 181; Cass. 31 januari 2017, AR P.16.0970.N, AC 2017, nr. 73 met concl. van advocaat-generaal MORTIER.

- Artt. 6.1 en 6.3.d Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

16 januari 2018

P.2017.1037.N

AC nr. ...

Verdrag rechten van de mens - Art. 6 - Art. 6.1 - Fiscaal recht - Toepassing - Administratieve sanctie - Proportionele geldboete - Wettelijk tarief - Vermindering tot een bedrag onder het

wettelijk tarief - Bevoegdheid van de rechter

Het bij artikel 6.1 EVRM gewaarborgde recht op toegang tot de rechter verleent de rechter geen bevoegdheid om de proportionele geldboete wegens belastingfraude op een bedrag onder het wettelijk tarief vast te stellen (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2019, nr.; Cass. 12 februari 2016, AR F.15.0087.F, AC 2016, nr. 106 en concl. OM in Pas. 2016; Cass. 13 februari 2009, AR F.06.0108.N, AC 2009, nr. 124; Cass. 21 januari 2005, AR C.02.0572.N, AC 2005, nr. 43, en concl. van advocaat-generaal Thijs; zie Cass. 10 maart 2016, AR F.14.0134.N, AC 2016, nr. 172.

- Art. 6.1 Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

17 januari 2019

F.2016.0130.F

AC nr. ...

RECHTERLIJK GEWIJSDE

GEZAG VAN GEWIJSDE

Gezag van gewijsde - Strafzaken - Tegenstelbaarheid - Burgerlijk proces - Beginsel

Het gezag van het rechterlijk gewijsde in strafzaken staat er niet aan in de weg dat een partij, bij een later burgerlijk proces, de mogelijkheid krijgt om de gegevens te betwisten die uit het strafproces zijn afgeleid, wanneer zij geen partij in het strafgeding was of in zoverre zij er haar belangen niet vrij heeft kunnen doen gelden (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2019, nr.

- Art. 6.1 Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

24 januari 2019

C.2018.0067.F

AC nr. ...

Gezag van gewijsde - Strafzaken - Tegenstelbaarheid - Burgerlijk proces - Beslissing gewezen in het kader van het strafgeding - Geen hoedanigheid of belang om cassatieberoep in te stellen

Een partij heeft haar belangen in het strafgeding niet vrij kunnen doen gelden wanneer zij, bij ontstentenis van hoedanigheid of belang in de zin van artikel 17 Gerechtelijk Wetboek, geen cassatieberoep heeft kunnen instellen tegen een beslissing die in het kader van dat geding werd gewezen en waarvan het gezag van het rechterlijk gewijsde haar in het latere burgerlijk proces wordt tegengeworpen (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2019, nr.

- Art. 6.1 Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

24 januari 2019

C.2018.0067.F

AC nr. ...

RECHTSBEGINSELEN (ALGEMENE)

- Burgerlijke zaken - Opdracht van de rechter - Beschikkingsbeginsel

De rechter dient het geschil te beslechten overeenkomstig de daarop toepasselijke rechtsregel en hij is bijgevolg verplicht die regel te bepalen (1). (1) Cass. 23 februari 2017, AR C.13.0129.F, AC 2017, nr. 128.

3 januari 2019

C.2018.0141.F

AC nr. ...

- Beschikkingsbeginsel - Vordering in rechte - Voorwerp - Ambtshalve wijziging door de rechter

De rechter kan het voorwerp van de vordering niet ambtshalve wijzigen zonder het beschikkingsbeginsel te miskennen (1). (1) Cass. 15 mei 2009, AR C.08.0029.N, AC 2009, nr. 319.

6 december 2018

C.2016.0438.F

AC nr. ...

- Legaliteitsbeginsel - Strafzaken - Strafbepaling - Misdrijf - Omschrijving - Vereisten - Beoordelingsvrijheid van de rechter - Bestaanbaarheid met de vereiste van redelijke voorspelbaarheid

De legaliteit van een strafbepaling vereist dat ze voldoende toegankelijk is en als dusdanig of in context met andere bepalingen gelezen, op voldoende precieze wijze de als strafbaar gestelde gedraging omschrijft zodat de draagwijdte ervan redelijk voorspelbaar is (1); het gegeven dat de rechter over een zekere beoordelingsvrijheid beschikt, is als dusdanig niet strijdig met dat vereiste van redelijke voorspelbaarheid. (1) Cass. 9 november 2004, AR P.04.0849.N, AC 2004, nr. 539; Cass. 25 november 1997, AR P.96.1187.N, AC 1997, nr. 504.

- Art. 2 Strafwetboek

- Art. 15 Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten, ondertekend te New-York op 19 december 1966

- Art. 7 Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

16 januari 2018

P.2017.0281.N

AC nr. ...

- Legaliteitsbeginsel - Strafzaken - Strafbepaling - Redelijke voorspelbaarheid - Vereisten

Aan het vereiste van de redelijke voorspelbaarheid van een strafbepaling is voldaan wanneer het voor de persoon op wie de strafbepaling toepasselijk is, mogelijk is om op grond van de strafbepaling de handelingen en verzuimen te kennen die zijn strafrechtelijke aansprakelijkheid meebrengen (1); daarbij dient onder meer rekening te worden gehouden met de interpretatie van de strafbepaling in het licht van de doelstellingen van de wetgever, de wetsgeschiedenis en de door de rechtspraak gegeven interpretatie van de strafbepaling. (1) Cass. 9 november 2004, AR P.04.0849.N, AC 2004, nr. 539; Cass. 25 november 1997, AR P.96.1187.N, AC 1997, nr. 504.

- Art. 2 Strafwetboek

- Art. 15 Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten, ondertekend te New-York op 19 december 1966

- Art. 7 Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

16 januari 2018

P.2017.0281.N

AC nr. ...

REDENEN VAN DE VONNISSEN EN ARRESTEN

ALLERLEI

Allerlei - Beklaagde schuldig aan een bepaald feit - Schuld afgeleid uit gegevens die zich voordeden na het feit

Niets verzet zich ertegen dat de rechter de schuld van de beklaagde aan een bepaald feit afleidt uit gegevens die zich na de voltrekking van dat feit voordoen.

16 januari 2018

P.2017.1037.N

AC nr. ...

GEEN CONCLUSIE

Geen conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen) - Veroordelend vonnis - Vermelding van toegepaste wetsbepalingen - Verplichting

Om te voldoen aan artikel 195, eerste lid, Wetboek van Strafvordering volstaat het dat de rechter wat de bestraffing betreft de artikelen vermeldt die de hoofdstraffen bepalen, zonder dat hij noodzakelijk melding hoeft te maken van de artikelen die de bijkomende straffen of beveiligingsmaatregelen bepalen (1). (1) Zie Cass. 7 februari 2017, AR P.14.1698.N, AC 2017, nr. 87.

6 maart 2018

P.2017.0764.N

AC nr. ...

OP CONCLUSIE***Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen) - Vraag tot opschorting of uitstel van tenuitvoerlegging - Weigering - Motiveringsplicht***

Uit de artikelen 3, vierde lid, laatste zin, Probatiwewet en artikel 195, tweede lid, Wetboek van Strafvordering volgt, eensdeels, dat de rechter die een gevraagde opschorting of een uitstel van tenuitvoerlegging weigert, die beslissing nauwkeurig moet motiveren, weze het dat die motivering beknopt mag zijn, en, anderdeels, dat de rechter door het opleggen van een straf en het met redenen omkleden van die straf overeenkomstig artikel 195, tweede lid, Wetboek van Strafvordering bovendien de redenen opgeeft waarom niet kan worden ingegaan op de vraag tot opschorting of uitstel van tenuitvoerlegging (1). (1) Zie Cass. 27 september 2016, AR P.15.0852.N, AC 2016, nr. 526.

30 januari 2018

P.2016.1258.N

AC nr. ...

Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen) - Verzoek tot veroordeling met uitsel - Weigering

De rechter moet de weigering in te gaan op het verzoek tot uitstel van tenuitvoerlegging van de veroordeling op nauwkeurige maar beknopte wijze motiveren.

- Art. 8, vierde lid Wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie
- Art. 195, tweede lid Wetboek van Strafvordering

16 januari 2018

P.2017.0437.N

AC nr. ...

Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen) - Stedenbouw - Herstel van plaats in de vorige staat - Uitvoering - Verzoek tot het verkrijgen van een lange termijn - Afwijzing

De rechter beslist onaantastbaar inzake stedenbouw over de termijn voor het vrijwillig herstel in het licht van de concrete omstandigheden van de zaak, zonder evenwel een zodanig korte termijn te mogen bepalen waarbinnen het redelijkerwijze onmogelijk is tot vrijwillig herstel over te gaan of een zodanig lange termijn toe te kennen die de herstelmaatregel elke zin ontnemt, zodat hij een verzoek tot het verkrijgen van een lange termijn voor vrijwillig herstel kan afwijzen met het motief dat een dergelijke termijn zou neerkomen op een gedogen van de wederrechtelijke toestand.

- Art. 6.1.41, § 3 Besluit van de Vlaamse Regering 15 mei 2009 houdende coördinatie van de decreetgeving op de ruimtelijke ordening
- Art. 149 De gecoördineerde Grondwet 1994

16 januari 2018

P.2017.0437.N

AC nr. ...

Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen) - Kamer van inbeschuldigingstelling - Voorlopige hechtenis - Antwoord op conclusie van inverdenkinggestelde - Overname van de redenen van de vordering van het openbaar ministerie

Geen enkele wettelijke bepaling verbiedt de kamer van inbeschuldigingstelling om de redenen van de vordering van het openbaar ministerie over te nemen teneinde te antwoorden op de conclusie van de inverdenkinggestelde; dit houdt geen automatisme in voor zover de beslissing niet beperkt is tot een systematische herhaling van dezelfde motieven door de loutere verwijzing naar een of meerdere eerdere beslissingen zonder acht te slaan op de noodzakelijke individualisering en het evolutief en uitzonderlijk karakter van de voorlopige hechtenis.

6 maart 2018

P.2018.0220.N

AC nr. ...

Op conclusie - Burgerlijke zaken (handelszaken en sociale zaken inbegrepen) - Vonnis - Inhoud - Beginsel - Tempering - Verwijzing naar een beslissing die geen verband houdt met de zaak

Elk vonnis moet de redenen bevatten op grond waarvan de rechter tot zijn overtuiging is gekomen; hij mag op een middel antwoorden door te verwijzen naar een beslissing die geen verband houdt met de zaak en die in het debat was gebracht, op voorwaarde dat de redenen die hij overneemt zonder ze weer te geven nauwkeurig worden vermeld (1). (1) Zie Cass. 12 oktober 2007, AR C.06.0654.F, AC 2007, nr. 478.

- Art. 149 De gecoördineerde Grondwet 1994

3 januari 2019

C.2018.0129.F

AC nr. ...

Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen) - Straf - Samenloop - Gescheiden berechting - Eenheid van opzet - In kracht van gewijsde gegane veroordeling - Aanhangige feiten die aan de veroordeling voorafgaan - Straftoemeting die rekening houdt met de reeds uitgesproken straffen - Bijkomende bestraffing

Wanneer hij voor de bepaling van de strafmaat toepassing maakt van artikel 65, tweede lid, Strafwetboek, hoeft de rechter die beslist een bijkomende straf op te leggen, geen gewag te maken van de redenen waarom het eerste in kracht van gewijsde getreden vonnis een straf heeft opgelegd; het volstaat dat hij oordeelt dat die straf onvoldoende is gelet op de feiten die hij bewezen verklaart en bij het eerste vonnis niet gekend waren, en de redenen vermeldt waarom een bijkomende straf zich opdringt.

- Art. 195 Wetboek van Strafvordering

- Art. 65, tweede lid Strafwetboek

- Art. 149 De gecoördineerde Grondwet 1994

16 januari 2018

P.2017.0387.N

AC nr. ...

Op conclusie - Strafzaken (geestrijke dranken en douane en accijnzen inbegrepen) - Getuigen - Rechter ten gronde - Verzoek tot het horen van een getuige à charge - Beoordeling - Aard - Criteria - Redengeving

Het staat aan de rechter om rekening houdende met de criteria of (i) er ernstige redenen zijn voor het niet-horen van de getuige (ii) de belastende verklaring het enige of doorslaggevende element is waarop de schuldigverklaring steunt, (iii) er voor het niet-kunnen ondervragen van de getuige voldoende compenserende factoren zijn met inbegrip van sterke procedurele waarborgen, onaantastbaar te oordelen of het niet-horen op de rechtszitting van een getuige die tijdens het vooronderzoek een voor de beklaagde belastende verklaring heeft afgelegd, diens recht op een eerlijk proces in zijn geheel beschouwd miskent, waarbij de rechter zijn beslissing moet steunen op concrete omstandigheden die hij aanwijst.

16 januari 2018

P.2017.1037.N

AC nr. ...

SPORT

- Dopingdecreet 2007 - Verboden dopingpraktijk

Het Dopingdecreet 2007 bestraft als verboden dopingpraktijk elke chemische of fysieke manipulatie bij enig welke sporter, die bestaat in het achtereenvolgens afnemen, manipuleren en opnieuw toedienen, dit is het geleidelijk terug toedienen door middel van een infuus, van volbloed in de bloedsomloop, zodat elke manipulatie van bloed van een sporter als onderdeel van het geheel van de vermelde handelingen strafbaar is, ongeacht hoe de manipulatie precies wordt uitgevoerd en ongeacht de vraag of de stoffen waaraan het bloed tijdens de manipulatie wordt blootgesteld, al dan niet een legaal karakter hebben.

16 januari 2018

P.2017.0281.N

AC nr. ...

- Dopingdecreet 2007 - Verboden dopingpraktijk - Strafbaarheid - Vereisten

Voor de strafbaarheid van de gedragingen die door of op grond van het Dopingdecreet 2007 als verboden worden aangemerkt, is niet vereist dat zij een prestatiebevorderend effect hebben; evenmin is enkel de manipulatie waarbij bloed wordt blootgesteld aan illegale stoffen strafbaar

16 januari 2018

P.2017.0281.N

AC nr. ...

STEDENBOUW**ALGEMEEN*****Algemeen - Het gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van een grond voor opslag - Afwezigheid van stedenbouwkundige vergunning - Voorzetten van het misdrijf - In standhouden van het misdrijf - Onderscheid***

Het misdrijf van het gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van een grond voor opslag zonder stedenbouwkundige vergunning wordt voortgezet in de zin van artikel 6.1.1, eerste lid, 1°, Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, en de verjaring loopt niet zolang blijvend handelingen tot gebruik, zonder een tussentijdse onderbreking die tot verjaring leidt, worden gesteld, terwijl, indien dergelijke daden niet langer worden gesteld, het niet vergund maar vergunningsplichtig gewoonlijk gebruik van de grond wordt in stand gehouden, dit is de onthouding van de dader om door enige handeling aan het bestaan van de toestand van onrechtmatig gebruik van de grond een einde te maken.

30 januari 2018

P.2016.1161.N

AC nr. ...

Algemeen - Vergunningsplichtige functiewijziging - Wijzigen van de functie en het in standhouden ervan

De artikelen 4.2.1, 6°, en 6.1.1, eerste lid, 1°, Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening bestraffen het geheel of gedeeltelijk wijzigen van de hoofdfunctie van een bebouwd onroerend goed waarvan de functiewijziging als vergunningsplichtig is aangemerkt, alsook het voortzetten van die wijziging of het in stand houden ervan, waarbij dit misdrijf zich voltrekt op het ogenblik dat de functiewijziging zich realiseert en de instandhouding ervan bestaat in het schuldig verzuim om aan het bestaan van de wederrechtelijk doorgevoerde functiewijziging een einde te maken.

30 januari 2018

P.2016.1161.N

AC nr. ...

Algemeen - Gewoonlijk gebruik van een grond voor opslag - Voorafgaande onvergunde oprichting van een vergunningsplichtige constructie op die grond

Uit de samenhang tussen de artikelen 99, §1, eerste lid, 5°, a) en 146, eerste lid, 1°, Stedenbouwdecreet 1999 en de artikelen 4.2.1, 5°, a), en 6.1.1, eerste lid, 1°, Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, die het zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van een grond voor het opslaan van allerlei materialen, materieel of afval bestraffen, de erin gebruikte terminologie en de wetsgeschiedenis volgt niet dat indien op de bedoelde grond voorafgaand zonder stedenbouwkundige vergunning in strijd met de artikelen 99, §1, eerste lid, 1°, en 146, eerste lid, Stedenbouwdecreet 1999 of met de artikelen 4.2.1, 1°, en 6.1.1, eerste lid, 1°, Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening een constructie werd opgetrokken of geplaatst, en de grond met daarop die niet-vergunde constructie vervolgens gewoonlijk wordt gebruikt voor het opslaan van allerlei materialen, materieel of afval, er voor dat gewoonlijk gebruik van die grond voor die opslag, geen stedenbouwkundige vergunning is vereist.

30 januari 2018

P.2016.1161.N

AC nr. ...

Algemeen - Het zonder stedenbouwkundige vergunning gewoonlijk gebruiken van een grond - Het onvergund wijzigen van de hoofdfunctie van een bebouwd onroerend goed - Aard van de handelingen

De aard van de door de artikelen 4.2.1.5°, a), en 6.1.1, eerste lid, 1°, Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening bedoelde handelingen valt niet te vergelijken met de aard van de door de artikelen 4.2.1, 6°, en 6.1.1, eerste lid, 1°, Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening bedoelde handelingen, zodat de daders van deze misdrijven zich niet in een vergelijkbare rechtstoestand bevinden (1). (1) Zie Cass. 7 maart 2017, AR P.15.1340.N, AC 2017, nr. 159.

30 januari 2018

P.2016.1161.N

AC nr. ...

Algemeen - Het gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van een grond voor opslag - Vergunningsplicht

Met gewoonlijk gebruik in de zin van de artikelen 99, §1, eerste lid, 5°, a) en 146, eerste lid, 1°, Stedenbouwdecreet 1999 beoogt het decreet geen vergunningsplicht voor de toevallige opslag van materialen, materieel of afval, maar een gebruik van de grond dat een zekere regelmaat vertoont en een zekere tijd moet duren, waarbij het misdrijf van het zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning gewoonlijk gebruiken van die grond voor opslag bestaat van zodra door meerdere handelingen van gebruik, zonder dat daartoe de nodige vergunning werd verkregen, het gewoonlijk gebruik ontstaat.

30 januari 2018

P.2016.1161.N

AC nr. ...

Algemeen - Gebied voor dag- en verblijfsrecreatie - Gebruik in strijd met de bestemmingsvoorschriften - Aard van het misdrijf

Het niet-vergund gebruik in strijd met de bestemmingsvoorschriften is geen voortdurend misdrijf, dit is een misdrijf dat bestaat in een ononderbroken en door de dader bestendigde wederrechtelijke toestand; daden van gebruik in strijd met de bestemmingsvoorschriften vormen elk als dusdanig een aflopend misdrijf voor zover zij ruimtelijke implicaties hebben en verscheidene daden van gebruik wegens eenheid van opzet kunnen een enkel voortgezet misdrijf opleveren, zodat onder voortzetten in de zin van artikel 146, eerste lid, 6° Stedenbouwdecreet 1999 en artikel 6.1.1, eerste lid, 6°, Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening valt het stellen van daden van gebruik van een weekendverblijf in een gebied bestemd voor dag en verblijfsrecreatie voor andere doeleinden dan dag- en verblijfsrecreatie (1). (1) Zie Cass. 25 februari 2016, AR C.15.0102.N, AC 2016, nr. 140 met concl. van advocaat-generaal Vandewal; Cass. 8 februari 2013, AR C.11.0617.N, AC 2013, nr. 96 met concl. van advocaat-generaal Vandewal; Cass. 10 januari 2012, AR P.11.0843.N, AC 2012, nr. 16.

30 januari 2018

P.2016.1161.N

AC nr. ...

BOUWVERGUNNING

Bouwvergunning - Artikelen 4.2.1, 1°, en 6.1.1, eerste lid, 1°, Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening - Onvergunnd oprichten van een woning of constructie - Gewoonlijk gebruik - Strafbaarheid

De artikelen 4.2.1, 1°, en 6.1.1, eerste lid, 1°, Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening bestraffen niet het gewoonlijk gebruik van een woning of andere constructie die is opgetrokken zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning.

30 januari 2018

P.2016.1161.N

AC nr. ...

HERSTEL VAN PLAATS IN DE VORIGE STAAT. BETALING VAN EEN MEERWAARDE

Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde - Herstelmaatregel - Keuze - Criterium

Meer nog dan de aard van de overtreding is de aantasting van de goede plaatselijke ordening bepalend voor de keuze van de herstelmaatregel, zowel in het door artikel 6.1.41, § 1, 1°, als in het door artikel 6.1.41, § 1, 2°, VCRO bedoelde geval; het bevelen van een herstelmaatregel vereist dat de plaatselijke ruimtelijke ordening door het misdrijf is geschaad en de maatregel ertoe strekt de plaatselijke ordening te herstellen (1). (1) Zie: Cass. 6 november 2012, AR P.11.1993.N, AC 2012, nr. 594; Cass. 17 mei 2011, AR P.11.0068.N, AC 2011, nr. 322.

- Art. 6.1.41, § 1, 1° en 2° Besluit van de Vlaamse Regering 15 mei 2009 houdende coördinatie van de decreetgeving op de ruimtelijke ordening

16 januari 2018

P.2017.0437.N

AC nr. ...

Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde - Herroeping gewijsde - Artikel 1133, 5°, Gerechtelijk Wetboek - Strafzaken - Beslissing over de burgerlijke belangen - Beslissing over de herstellvordering - Herroeping

Uit artikel 1133, 5°, Gerechtelijk Wetboek volgt dat het gewijsde van een beslissing van de strafrechter over een beslissing over de burgerlijke belangen en dus ook over de herstellvordering van een publiekrechtelijke eiser tot herstel inzake ruimtelijke ordening, in beginsel slechts kan worden herroepen op grond van artikel 1133, 1°, 2°, 3°, 4° en 6°, Gerechtelijk Wetboek, voor zover het vonnis of arrest in de strafzaak, waarop de beslissing over de herstellvordering van een publiekrechtelijke eiser tot herstel inzake ruimtelijke ordening rust, is vernietigd; indien evenwel de grond tot herroeping van gewijsde specifiek betrekking heeft op de beslissing over de herstellvordering van een publiekrechtelijke eiser tot herstel inzake ruimtelijke ordening, bijvoorbeeld omdat die betrekking heeft op de beslissing over de kennelijke onredelijkheid van die vordering of de impact van het bewezen verklaarde stedenbouwmisdrijf op de goede ruimtelijke ordening, en dus op een beslissing die niet rust op het vonnis of arrest in de strafzaak, vereist de vordering tot herroeping van het gewijsde op grond van artikel 1133, 1°, 2°, 3°, 4° en 6°, Gerechtelijk Wetboek niet dat het vonnis of het arrest in de strafzaak is vernietigd (1). (1) Zie Cass. 7 oktober 2008, AR P.08.0669.N, AC 2009, nr. 528; M. CASTERMANS, Gerechtelijk privaatrecht, Gent, Story-Scientia, 2009, 726; G. DE LEVAL e.a., Droit judiciaire. Tome 2. Manuel de procédure civile, Brussel, Larcier 2015, 1188-1189.

6 maart 2018

P.2017.1057.N

AC nr. ...

Herstel van plaats in de vorige toestand - Betaling van een meerwaarde - Herstel van plaats in de vorige staat - Herstelmaatregel - Uitvoering - Termijn

De rechter beslist onaantastbaar inzake stedenbouw over de termijn voor het vrijwillig herstel in het licht van de concrete omstandigheden van de zaak, zonder evenwel een zodanig korte termijn te mogen bepalen waarbinnen het redelijkerwijze onmogelijk is tot vrijwillig herstel over te gaan of een zodanig lange termijn toe te kennen die de herstelmaatregel elke zin ontnemt, zodat hij een verzoek tot het verkrijgen van een lange termijn voor vrijwillig herstel kan afwijzen met het motief dat een dergelijke termijn zou neerkomen op een gedogen van de wederrechtelijke toestand.

- Art. 6.1.41, § 3 Besluit van de Vlaamse Regering 15 mei 2009 houdende coördinatie van de decreetgeving op de ruimtelijke ordening

- Art. 149 De gecoördineerde Grondwet 1994

16 januari 2018

P.2017.0437.N

AC nr. ...

SANCTIES

Sancties - Niet ruimtelijk kwetsbaar gebied - In standhouden van inbreuken - Niet strafbaarheid - Toepassing

De bepaling van artikel 6.1.1, derde lid, Vlaamse Codex Ruimtelijke ordening dat de strafsancie voor het instandhouden van de erin vermelde inbreuken niet geldt voor niet in ruimtelijk kwetsbare gebieden gelegen handelingen, werken of wijzigingen is ook van toepassing op door artikel 4.2.1.5°, a), Vlaamse Codex ruimtelijke ordening bedoelde handelingen.

30 januari 2018

P.2016.1161.N

AC nr. ...

STRAF

ALGEMEEN. STRAF EN MAATREGEL. WETTIGHEID

Algemeen - Straf en maatregel - Wettigheid - Veroordelend vonnis - Vermelding van toegepaste wetsbepalingen - Verplichting

Om te voldoen aan artikel 195, eerste lid, Wetboek van Strafvordering volstaat het dat de rechter wat de bestraffing betreft de artikelen vermeldt die de hoofdstraffen bepalen, zonder dat hij noodzakelijk melding hoeft te maken van de artikelen die de bijkomende straffen of beveiligingsmaatregelen bepalen (1). (1) Zie Cass. 7 februari 2017, AR P.14.1698.N, AC 2017, nr. 87.

6 maart 2018

P.2017.0764.N

AC nr. ...

ANDERE STRAFFEN

Andere Straffen - Ontzetting - Verbod om een koopmansbedrijf uit te oefenen

Het verbod om persoonlijk of door een tussenpersoon een koopmansbedrijf uit te oefenen, is van toepassing op elk koopmansbedrijf dat in België is gevestigd en vanuit België handel drijft, ongeacht of er voor die handel prestaties in het buitenland plaatsvinden en of de persoon waarvoor prestaties worden verricht zich in het buitenland bevindt; die omstandigheden beletten niet dat een dergelijke handel valt onder het door de Belgische rechter uitgesproken koopmansverbod en dat de inbreuk op dat verbod in België is gepleegd.

- Art. 1bis KB nr. 22 van 24 oktober 1934 betreffende het rechterlijk verbod aan bepaalde veroordeelden en gefailleerden om bepaalde ambten, beroepen of werkzaamheden uit te oefenen

16 januari 2018

P.2017.0688.N

AC nr. ...

Andere Straffen - Ontzetting - Verbod om een koopmansbedrijf uit te oefenen - Toepassing

Het feit dat de beklaagde de aan zijn klanten ter beschikking gestelde software zelf heeft ontwikkeld en daarvoor auteursrechtelijke bescherming geniet, belet niet dat de door hem geleverde prestaties daden van koophandel kunnen uitmaken in de zin van artikel 2 Wetboek van Koophandel en zodoende vallen onder het koopmansverbod van artikel 1bis Wet Beroepsuitoefeningsverbod.

16 januari 2018

P.2017.0688.N

AC nr. ...

GELDBOETE EN OPDECIEMEN

Geldboete en opdecimen - Rechtspersonen - Conversiesysteem - Omzetting van de vrijheidsstraf - Vrijheidsstraf van minder dan één maand - Minimumgeldboete

Uit de wijze waarop artikel 41bis, tweede lid, tweede gedachtestreepje, Strafwetboek is geformuleerd volgt dat voor de bepaling van de op de rechtspersoon toepasselijke minimumgeldboete voor misdrijven waarvoor de minimumvrijheidsstraf voor de natuurlijke persoon minder dan één maand bedraagt, er geen vermenigvuldiging met 500 euro dient te gebeuren en de minimumgeldboete bijgevolg 500 euro bedraagt, wat verantwoord is door de eigen aard van de rechtspersoon (1). (1) Zie Cass. 4 maart 2015, AR P.14.1221.F, AC 2015, nr. 155.

- Art. 41bis Strafwetboek

30 januari 2018

P.2017.0102.N

AC nr. ...

Geldboete en opdecimen - Rechtspersonen - Conversiesysteem

Uit de wijze waarop de wetgever het conversiesysteem vastgelegd in artikel 41bis, tweede lid, tweede gedachtestreepje, Strafwetboek heeft uitgewerkt volgt dat hij niet ervoor heeft geopteerd om de voor de natuurlijke persoon toepasselijke minimum- en maximumgeldboete ook toe te passen op de rechtspersoon gelet op de eigen aard van de rechtspersoon aan wie geen vrijheidsstraf kan worden opgelegd.

- Art. 41bis Strafwetboek

30 januari 2018

P.2017.0102.N

AC nr. ...

SAMENLOOP

Samenloop - Gescheiden berechting - Eenheid van opzet - In kracht van gewijsde gegane veroordeling - Aanhangige feiten die aan de veroordeling voorafgaan - Straftoemeting die rekening houdt met de reeds uitgesproken straffen - Bijkomende bestraffing - Redengeving

Wanneer hij voor de bepaling van de strafmaat toepassing maakt van artikel 65, tweede lid, Strafwetboek, hoeft de rechter die beslist een bijkomende straf op te leggen, geen gewag te maken van de redenen waarom het eerste in kracht van gewijsde getreden vonnis een straf heeft opgelegd; het volstaat dat hij oordeelt dat die straf onvoldoende is gelet op de feiten die hij bewezen verklaart en bij het eerste vonnis niet gekend waren, en de redenen vermeldt waarom een bijkomende straf zich opdringt.

- Art. 195 Wetboek van Strafvordering

- Art. 65, tweede lid Strafwetboek

- Art. 149 De gecoördineerde Grondwet 1994

16 januari 2018

P.2017.0387.N

AC nr. ...

Samenloop - Gescheiden berechting - Eenheid van opzet - In kracht van gewijsde gegane veroordeling - Aanhangige feiten die aan de veroordeling voorafgaan - Zaak in hoger beroep op verzet - Straftoemeting die rekening houdt met de reeds uitgesproken straffen - Bijkomende

bestrafning - Verplichting een reële en meetbare strafvermindering te verlenen ten opzichte van de bij verstek uitgesproken straf

Wanneer de zaak in hoger beroep op verzet aanhangig is, kan ingevolge de relatieve werking van het verzet de rechter, anders dan het arrest bij verstek heeft beslist, eensdeels, de in artikel 65, tweede lid, Strafwetboek bedoelde samenloop vaststellen, anderdeels, oordelen dat de reeds uitgesproken straffen voor een juiste bestrafning van al de misdrijven niet voldoende lijken en bij de straftoemeting rekening houden met de reeds uitgesproken straffen zonder dat hij in die omstandigheden ten opzichte van de bij verstek uitgesproken straf, een reële en meetbare strafvermindering moet verlenen.

- Artt. 187 en 211 Wetboek van Strafvordering
- Art. 65, tweede lid Strafwetboek

16 januari 2018

P.2017.0387.N

AC nr. ...

STRAFVORDERING***- Fiscale ambtenaren - Fiscale misdrijven - Kennisgeving aan de procureur des Konings - Vereiste machtiging - Vormvoorschriften en bewijs van machtiging***

Artikel 29, tweede lid, Wetboek van Strafvordering bevat geen vormvoorschriften of bijzondere bewijsregels met betrekking tot de erin bedoelde aangifte of de machtiging daarvoor; bijgevolg is de aangifte, ook al is zij niet ondertekend door de fiscale ambtenaar die ze heeft gedaan, geldig wanneer uit de stukken van de rechtspleging of uit getuigenverklaringen blijkt welke ambtenaar de aangifte heeft gedaan en dat die ambtenaar daarvoor beschikte over de voorafgaande machtiging vanwege de gewestelijke directeur waaronder hij ressorteerde (1). (1) Zie Cass. 19 april 1994, AR 6902, AC 1994, nr. 186.

27 maart 2018

P.2017.0872.N

AC nr. ...

- Ontvankelijkheid - Verklaring van niet ontvankelijkheid

Wanneer de eerste rechter zich onbevoegd verklaart om te oordelen over de strafvordering of de strafvordering niet ontvankelijk verklaart en hij zich daarom onbevoegd verklaart om te oordelen over de burgerlijke rechtsovereenkomst, moet de appelrechter die ingevolge het enkele hoger beroep van het openbaar ministerie het beroepen vonnis teniet doet, uitspraak doen over de gegrondheid van zowel de strafvordering als de burgerlijke rechtsovereenkomst; de rechter die zich onbevoegd verklaart om kennis te nemen van de strafvordering of die de strafvordering niet ontvankelijk verklaart, raakt niet aan de zaak zelf, ook al leidt hij zijn onbevoegdheid of de niet-ontvankelijkheid van de strafvordering af uit de feiten van het strafdossier (1). (1) Zie Cass. 27 februari 2008, AR P.07.1720.F, AC 2008, nr. 136; R. DECLERCQ, Beginselen van strafrechtspleging, Mechelen, Kluwer, 2014, p. 1352.

27 maart 2018

P.2017.0765.N

AC nr. ...

TAALGEBRUIK**BESTUURSZAKEN*****Bestuurszaken - Randgemeenten - Administratieve betrekking van de plaatselijke diensten en van de diensten van de Vlaamse executieve met een inwoner - Vraag van de inwoner om van het Frans gebruik te maken***

In afwijking van de taaleenheid die de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken willen verwezenlijken in de twee grote Belgische taalgebieden, heeft de inwoner van een randgemeente die deze te kennen geeft dat hij gebruikmaakt van het Frans, het recht dat zowel de plaatselijke diensten van die gemeente als de diensten van de Vlaamse Executieve voortaan die taal gebruiken in al hun administratieve betrekkingen met hem, zonder dat hij zijn keuze moet verduidelijken naar aanleiding van een concrete administratieve betrekking of dat hij die keuze moet herhalen, hetzij in elke latere betrekking, hetzij met regelmatige tussenpozen.

- Artt. 7, eerste lid en tweede lid, en 25, eerste lid Wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd bij KB 18 juli 1966

- Art. 36, § 2, eerste lid Gewone wet 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen

6 december 2018

C.2018.0132.F

AC nr. ...

GERECHTSZAKEN (WET 15 JUNI 1935)

Gerechtszaken (wet 15 juni 1935) - In hoger beroep - Strafzaken - Artikel 23quater Taalwet Gerechtszaken - Beslissing inzake bevoegdheid

Volgens artikel 420, eerste lid, Wetboek van Strafvordering kan tegen voorbereidende beslissingen van onderzoek, zelfs al zijn die zonder voorbehoud ten uitvoer gelegd, slechts cassatieberoep worden ingesteld na het eindarrest of het eindvonnis maar artikel 420, tweede lid, 1°, Wetboek van Strafvordering bepaalt dat niettemin onmiddellijk cassatieberoep kan worden aangetekend tegen beslissingen inzake bevoegdheid; er is een beslissing inzake bevoegdheid als bedoeld door artikel 420, tweede lid, 1°, Wetboek van Strafvordering indien de rechter die van de strafvordering kennisneemt zich de bevoegdheden van een andere rechter toe-eigent dan wel zich onbevoegd verklaart, waardoor een geschil van rechtsmacht ontstaat dat de rechtsgang belemmert en waaraan slechts met een regeling van rechtsgebied een einde kan worden gesteld; de Nederlandstalige correctionele rechtbank te Brussel die zich onbevoegd heeft verklaard om kennis te nemen van het hoger beroep van de beklaagde, omdat overeenkomstig artikel 23quater Taalwet Gerechtszaken het hoger beroep tegen de afwijzing door de politierechtbank te Vilvoorde om de zaak te verzenden naar een politierechtbank met het Frans als taal van de rechtspleging bij uitsluiting bij de in de artikelen 73bis en 75bis Gerechtelijk Wetboek bedoelde arrondissementsrechtbanken moet worden gebracht, is dan ook geen beslissing inzake bevoegdheid als bedoeld door artikel 420, tweede lid, 1°, Wetboek van Strafvordering (1). (1) Zie Cass. 15 februari 2017, AR P.16.0821.F, AC 2017, nr. 109.

6 maart 2018

P.2017.1284.N

AC nr. ...

VEROORDELING MET UITSTEL EN OPSCHORTING VAN DE VER

GEWOON UITSTEL

Gewoon uitstel - Verzoek tot uitstel - Weigering - Redengeving

De rechter moet de weigering in te gaan op het verzoek tot uitstel van tenuitvoerlegging van de veroordeling op nauwkeurige maar beknopte wijze motiveren.

- Art. 8, vierde lid Wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie

- Art. 195, tweede lid Wetboek van Strafvordering

16 januari 2018

P.2017.0437.N

AC nr. ...

VERZET

- Zaak in hoger beroep op verzet - Verzwaring van de toestand van de beklaagde

Op het verzet van een beklaagde tegen een in hoger beroep gewezen arrest, kan het appelgerecht op diens verzet zijn toestand niet verzwaren.

- Artt. 187 en 211 Wetboek van Strafvordering

16 januari 2018

P.2017.0387.N

AC nr. ...

- Strafzaken - Beslissing op verzet - Hoger beroep door openbaar ministerie - Ongedaanverklaring door appelrechter

De appelrechter die ingevolge het hoger beroep van het openbaar ministerie het verzet dat de beklaagde voor de eerste rechter heeft ingesteld, voor het eerst in hoger beroep ongedaan verklaart, moet ingevolge de devolutieve werking van het hoger beroep over de grond van de zaak zelf beslissen binnen de grenzen bepaald door de verklaring van hoger beroep, de overeenkomstig artikel 204 Wetboek van Strafvordering bedoelde grieven en de door artikel 210, tweede lid, Wetboek van Strafvordering desgevallend aan te voeren ambtshalve middelen.

6 maart 2018

P.2017.1279.N

AC nr. ...

- Zaak in hoger beroep op verzet - Aanhangige feiten die aan de veroordeling voorafgaan - Straftoemeting die rekening houdt met de reeds uitgesproken straffen - Bijkomende bestraffing - Verplichting een reële en meetbare strafvermindering te verlenen ten opzichte van de bij verstek uitgesproken straf

Wanneer de zaak in hoger beroep op verzet aanhangig is, kan ingevolge de relatieve werking van het verzet de rechter, anders dan het arrest bij verstek heeft beslist, eensdeels, de in artikel 65, tweede lid, Strafwetboek bedoelde samenloop vaststellen, anderdeels, oordelen dat de reeds uitgesproken straffen voor een juiste bestraffing van al de misdrijven niet voldoende lijken en bij de straftoemeting rekening houden met de reeds uitgesproken straffen zonder dat hij in die omstandigheden ten opzichte van de bij verstek uitgesproken straf, een reële en meetbare strafvermindering moet verlenen.

- Artt. 187 en 211 Wetboek van Strafvordering

- Art. 65, tweede lid Strafwetboek

16 januari 2018

P.2017.0387.N

AC nr. ...

- Relatieve werking van het verzet - Gevolgen - Veroordeling tot de kosten

De regel volgens dewelke de relatieve werking van het verzet elke verzwaring van de toestand van de verzetdoende partij verhindert, houdt niet in dat die partij niet kan worden veroordeeld tot de kosten van het geding, daarin begrepen deze van de verstekprocedure en het verzet wanneer het verstek aan haar te wijten is; het feit dat het totaal van die kosten hoger kan zijn dan deze gedaan bij de verstekprocedure, doet hieraan geen afbreuk.

- Artt. 187, § 10, en 211 Wetboek van Strafvordering

- Artt. 49 en 50 Strafwetboek

16 januari 2018

P.2017.0387.N

AC nr. ...

VONNISSEN EN ARRESTEN

BURGERLIJKE ZAKEN

Burgerlijke zaken - Algemeen - Hoger beroep - Devolutieve kracht - Door de eerste rechter bevolen heropening van het debat - Onderzoeksmaatregel

Hoewel de overlegging van stukken die de rechter overeenkomstig artikel 871 van het Gerechtelijk Wetboek beveelt, een onderzoeksmaatregel vormt, is dat niet het geval voor een beslissing tot heropening van het debat om een partij de mogelijkheid te bieden bijkomend bewijsmateriaal over te leggen (1). (1) Cass. 23 oktober 1992, AR 7770, AC 1991-92, nr. 689.

- Artt. 871 en 1068 Gerechtelijk Wetboek

3 januari 2019

C.2018.0129.F

AC nr. ...

Burgerlijke zaken - Algemeen - Opdracht van de rechter

De rechter dient het geschil te beslechten overeenkomstig de daarop toepasselijke rechtsregel en hij is bijgevolg verplicht die regel te bepalen (1). (1) Cass. 23 februari 2017, AR C.13.0129.F, AC 2017, nr. 128.

3 januari 2019

C.2018.0141.F

AC nr. ...

VORDERING IN RECHTE

- Voorwerp - Ambtshalve wijziging door de rechter

De rechter kan het voorwerp van de vordering niet ambtshalve wijzigen zonder het beschikkingsbeginsel te miskennen (1). (1) Cass. 15 mei 2009, AR C.08.0029.N, AC 2009, nr. 319.

6 december 2018

C.2016.0438.F

AC nr. ...

VREEMDELINGEN

- Onregelmatige binnenkomst of verblijf in het Rijk - Asielaanvraag - Omstandigheden die wijzen op misbruik van de asielprocedure - Bevel om het grondgebied te verlaten - Beslissing tot vasthouding in een welbepaalde plaats - Maatregel gesteund op artikel 74/6, § 1bis, 9° en 12°, Vreemdelingenwet - Inoverwegingname van de asielaanvraag door de Commissaris-generaal

De omstandigheid dat de Commissaris-generaal betreffende een asielaanvraag een beslissing van inoverwegingname heeft genomen en hij dus van oordeel is dat er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 Vreemdelingenwet in aanmerking komt, impliceert dat het misbruik van de asielprocedure dat de wetgever wil bestrijden met artikel 74/6, § 1bis, 9° en 12°, Vreemdelingenwet niet aanwezig is, ook al zou formeel voldaan zijn aan de in die bepalingen gestelde voorwaarden voor een beslissing van vasthouding, zodat de beslissing tot vasthouding van de asielzoeker dan ook niet op die bepalingen van de Vreemdelingenwet kan worden gegrond.

16 januari 2018

P.2018.0002.N

AC nr. ...

WEGVERKEER

WEGVERKEERSWET

Wetsbepalingen - Art. 67ter - Overtreding van de verplichting de identiteit van de bestuurder mee te delen

De miskennis van de mededelingsplicht bepaald in artikel 67ter Wegverkeerswet bestaat onafhankelijk van het voorafgaande bewijs dat er een overtreding is begaan (1). (1) Cass. 27 oktober 2009, AR P.09.0778.N, AC 2009, nr. 620; S. STALLAERT, "De strafrechtelijke aansprakelijkheid van rechtspersonen en wegverkeer: artikel 67ter Wegverkeerswet en het belang van de pleitbezorger", T.Strafr. 2013, (105) 108.

6 maart 2018

P.2017.0190.N

AC nr. ...

Wetsbepalingen - Art. 38 - Vervallenverklaring van het recht tot sturen - Herstel afhankelijk van met goed gevolg ondergaan van geneeskundig of psychologisch onderzoek - Onderzoeksresultaat met tijdsbeperking

Uit de artikelen 38, § 3, eerste lid, en 48 Wegverkeerswet en de artikelen 69 en 73 van het koninklijk besluit van 23 maart 1998 betreffende het rijbewijs en de bijlage 6 Minimumnormen en attesten inzake de lichamelijke en geestelijke geschiktheid voor het besturen van een motorvoertuig, gelezen in hun onderlinge samenhang, volgt dat indien een veroordeelde tegen wie een vervallenverklaring wordt uitgesproken waarbij het herstel van het recht tot sturen afhankelijk is van het met goed gevolg ondergaan van een geneeskundig of psychologisch onderzoek en het resultaat van die onderzoeken gunstig is maar met een tijdsbeperking, die veroordeelde na het verstrijken van die termijn niet langer kan geacht worden het onderzoek met goed gevolg te hebben ondergaan in de zin van artikel 48, 2°, Wegverkeerswet en dit totdat hij opnieuw tijdelijk of definitief het onderzoek met gunstig resultaat heeft ondergaan.

6 maart 2018

P.2017.0684.N

AC nr. ...

Wetsbepalingen - Art. 38 - Herhaling - Wet die de strafverzwaring wegens herhaling bepaalt - Misdrijf dat de grondslag van de herhaling uitmaakt, gepleegd vóór de inwerkingtreding van de wet

Herhaling is een persoonlijk verzwarende omstandigheid die inhoudt dat een of meerdere nieuwe misdrijven worden gepleegd binnen een bij de wet bepaalde periode nadat de schuldige bij een in kracht van gewijsde getreden gerechtelijke beslissing tot straf is veroordeeld wegens een of meer eerder gepleegde misdrijven en daardoor voor het nieuwe misdrijf zwaarder kan worden gestraft waarvoor is vereist dat de wet die de strafverzwaring wegens herhaling bepaalt, van kracht is op het ogenblik van het plegen van het nieuwe misdrijf; het feit dat het eerdere misdrijf dat de grondslag van de herhaling uitmaakt, gepleegd werd vóór de inwerkingtreding van die wet, doet daaraan geen afbreuk en heeft geen retroactieve toepassing van een strengere strafwet voor gevolg want de staat van herhaling is immers beslissend voor de bepaling van de straf op het nieuwe strafbaar feit, terwijl die straf, alhoewel zwaarder, geen invloed heeft op de eerdere veroordeling die ongewijzigd blijft bestaan.

- Art. 38, § 6, eerste lid Wet betreffende de politie over het wegverkeer, gecoördineerd bij Koninklijk besluit van 16 maart 1968

27 maart 2018

P.2017.1061.N

AC nr. ...

Wetsbepalingen - Art. 38 - Herhaling

Herhaling is een persoonlijk verzwarende omstandigheid die inhoudt dat een of meerdere nieuwe misdrijven worden gepleegd binnen een bij de wet bepaalde periode nadat de schuldige bij een in kracht van gewijsde getreden gerechtelijke beslissing tot straf is veroordeeld wegens een of meer eerder gepleegde misdrijven en daardoor voor het nieuwe misdrijf zwaarder kan worden gestraft waarvoor is vereist dat de wet die de strafverzwaring wegens herhaling bepaalt, van kracht is op het ogenblik van het plegen van het nieuwe misdrijf; het feit dat het eerdere misdrijf dat de grondslag van de herhaling uitmaakt, gepleegd werd vóór de inwerkingtreding van die wet, doet daaraan geen afbreuk en heeft geen retroactieve toepassing van een strengere strafwet voor gevolg want de staat van herhaling is immers beslissend voor de bepaling van de straf op het nieuwe strafbaar feit, terwijl die straf, alhoewel zwaarder, geen invloed heeft op de eerdere veroordeling die ongewijzigd blijft bestaan.

- Art. 38, § 6, eerste lid Wet betreffende de politie over het wegverkeer, gecoördineerd bij Koninklijk besluit van 16 maart 1968

27 maart 2018

P.2017.1061.N

AC nr. ...

WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES, BESLUITEN

ALGEMEEN

Algemeen - Strafzaken - Strafbepaling - Legaliteit - Redelijke voorspelbaarheid - Vereisten

Aan het vereiste van de redelijke voorspelbaarheid van een strafbepaling is voldaan wanneer het voor de persoon op wie de strafbepaling toepasselijk is, mogelijk is om op grond van de strafbepaling de handelingen en verzuimen te kennen die zijn strafrechtelijke aansprakelijkheid meebrengen (1); daarbij dient onder meer rekening te worden gehouden met de interpretatie van de strafbepaling in het licht van de doelstellingen van de wetgever, de wetsgeschiedenis en de door de rechtspraak gegeven interpretatie van de strafbepaling. (1) Cass. 9 november 2004, AR P.04.0849.N, AC 2004, nr. 539; Cass. 25 november 1997, AR P.96.1187.N, AC 1997, nr. 504.

- Art. 2 Strafwetboek

- Art. 15 Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten, ondertekend te New-York op 19 december 1966

- Art. 7 Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

16 januari 2018

P.2017.0281.N

AC nr. ...

Algemeen - Strafzaken - Strafbepaling - Legaliteit - Misdrijf - Omschrijving - Vereisten - Beoordelingsvrijheid van de rechter - Bestaanbaarheid met de vereiste van redelijke voorspelbaarheid

De legaliteit van een strafbepaling vereist dat ze voldoende toegankelijk is en als dusdanig of in context met andere bepalingen gelezen, op voldoende precieze wijze de als strafbaar gestelde gedraging omschrijft zodat de draagwijdte ervan redelijk voorspelbaar is (1); het gegeven dat de rechter over een zekere beoordelingsvrijheid beschikt, is als dusdanig niet strijdig met dat vereiste van redelijke voorspelbaarheid. (1) Cass. 9 november 2004, AR P.04.0849.N, AC 2004, nr. 539; Cass. 25 november 1997, AR P.96.1187.N, AC 1997, nr. 504.

- Art. 2 Strafwetboek

- Art. 15 Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten, ondertekend te New-York op 19 december 1966

- Art. 7 Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

16 januari 2018

P.2017.0281.N

AC nr. ...

WERKING IN DE TIJD EN IN DE RUIMTE

Werking in de tijd en in de ruimte - Herhaling - Artikel 38 Wegverkeerswet - Wet die de strafverzwaring wegens herhaling bepaalt - Misdrijf dat de grondslag van de herhaling uitmaakt, gepleegd vóór de inwerkingtreding van de wet

Herhaling is een persoonlijk verzwarende omstandigheid die inhoudt dat een of meerdere nieuwe misdrijven worden gepleegd binnen een bij de wet bepaalde periode nadat de schuldige bij een in kracht van gewijsde getreden gerechtelijke beslissing tot straf is veroordeeld wegens een of meer eerder gepleegde misdrijven en daardoor voor het nieuwe misdrijf zwaarder kan worden gestraft waarvoor is vereist dat de wet die de strafverzwaring wegens herhaling bepaalt, van kracht is op het ogenblik van het plegen van het nieuwe misdrijf; het feit dat het eerdere misdrijf dat de grondslag van de herhaling uitmaakt, gepleegd werd vóór de inwerkingtreding van die wet, doet daaraan geen afbreuk en heeft geen retroactieve toepassing van een strengere strafwet voor gevolg want de staat van herhaling is immers beslissend voor de bepaling van de straf op het nieuwe strafbaar feit, terwijl die straf, alhoewel zwaarder, geen invloed heeft op de eerdere veroordeling die ongewijzigd blijft bestaan.

- Art. 38, § 6, eerste lid Wet betreffende de politie over het wegverkeer, gecoördineerd bij Koninklijk besluit van 16 maart 1968

27 maart 2018

P.2017.1061.N

AC nr. ...

Werking in de tijd en in de ruimte - Werking in de tijd - Nieuwe wet - Procedurewet - Wet betreffende de rechtsmiddelen

De onmiddellijke werking van de nieuwe procedurewet doet geen afbreuk aan reeds onherroepelijk vastgestelde rechten; daaruit volgt dat, behoudens andersluidende wetsbepaling, bij wijziging van de wet betreffende de rechtsmiddelen, enkel de wet die van kracht is op het tijdstip waarop de beslissing gewezen werd, de regels bepaalt die op die rechtsmiddelen van toepassing zijn (1). (1) Zie concl. OM in Pas. 2018, nr. 663.

- Art. 3 Gerechtelijk Wetboek

26 november 2018

C.2018.0153.F

AC nr. ...